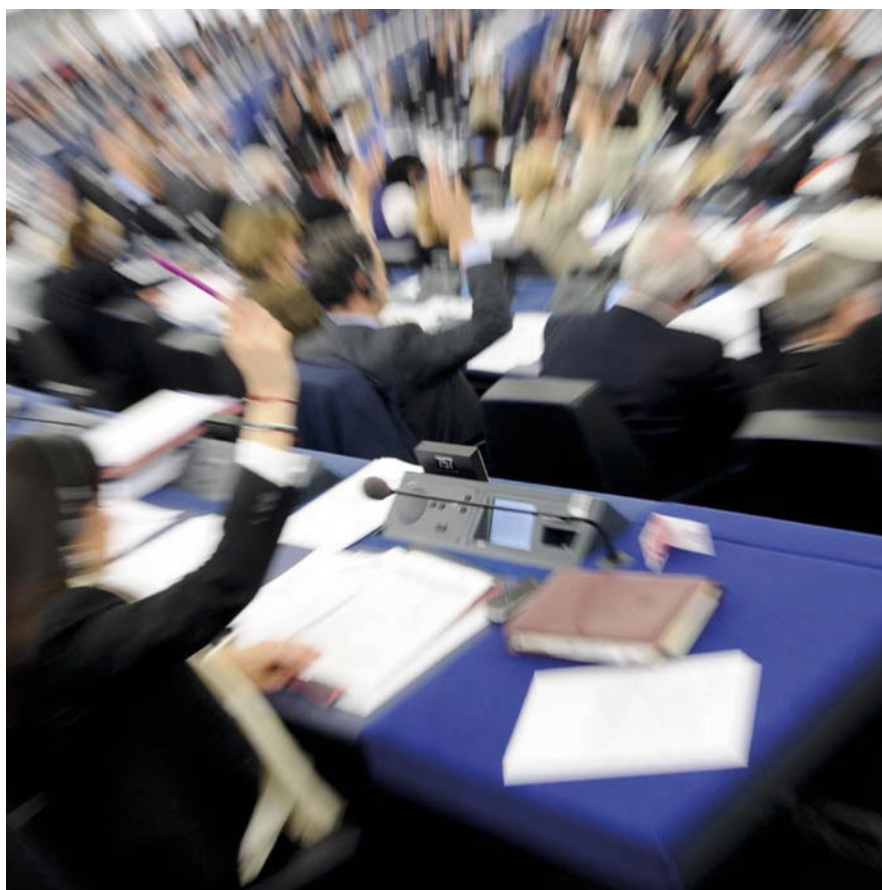

MONITORING EU europoslance Hynka Fajmona

DUBEN 2012

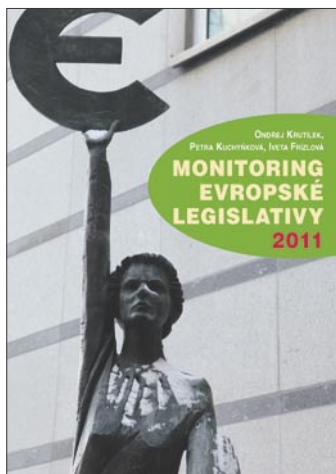
ONDŘEJ KRUTÍLEK, PETRA KUCHYŇKOVÁ, IVETA FRÍZLOVÁ

CENTRUM PRO STUDIUM DEMOKRACIE A KULTURY

BRNO, DUBEN 2012

NOVÉ PUBLIKACE CDK

ONDŘEJ KRUTÍLEK, PETRA KUČYŇKOVÁ, IVETA FRÍZLOVÁ

Monitoring evropské legislativy 2011

Monitoring evropské legislativy 2011 je v pořadí již šestým svazkem v českém prostředí ojedinelého projektu, který po vstupu ČR do EU inicioval europoslanec Hynek Fajmon. Autoři, analytici Centra pro studium demokracie a kultury, od roku 2004 soustavně „překládají“ relevantní unijní dokumenty do srozumitelného jazyka a pokoušejí se zachytit vývoj ve všech klíčových politikách EU. Vždy přitom zohledňují potenciální dopady na ČR. V roce 2011 se projekt evropské integrace dostal podle mnohých do dosud největší krize ve své historii. Bruselské instituce se ovšem zdaleka nevěnovaly pouze mediálně vděčným „bojům o euro“. V souvislosti s přípravou nového víceletého finančního rámce na roky 2014–2020 se znovu začalo hovořit například o vnitřním trhu, reformě společné zemědělské politiky či o zpřísnění čerpání prostředků ze strukturálních fondů. Publikace je pro přehlednost doplněna rejstříkem, podrobným obsahem a slovníčkem. Je určena nejen studentům, akademikům a všem, kteří se s problematikou EU dostávají do každodenního kontaktu, ale poslouží komukoli s hlubším zájmem o vývoj evropského projektu.

Brož, formát B5, 400 str., 498 Kč

STANISLAV BALÍK, JIŘÍ HANUŠ A KOL.

Letnice dvacátého století

Druhý vatikánský koncil a české země

Rozsáhlá monografie věnovaná tématu šíření koncilních myšlenek v české společnosti od 60. let 20. století až do roku 1989, založená na původním archivním výzkumu i na vzpomínkách pamětníků. Publikace přináší rozbor vztahu socialistického státu ke koncilu, analýzu souvislosti mezi společenským a církevním vývojem v letech politického a kulturního uvolnění, interpretaci teologických, institucionálních a kulturních podnětů souvisejících s „koncilní generací“ významných reprezentantů katolické církve. Kniha nepomíjí ani aspekt ekumenických vztahů, které koncil vyvolal v život, a klade důraz na liturgickou reformu i některé významné podněty křesťanskému umění.

Vázané, 280 str. + 16 str. fotopříloh, 349 Kč

ROMAN VIDO

Konec velkého vyprávění?

Sekularizace v sociologické perspektivě

Osudy sekularizačních teorií v moderní sociologii náboženství vykazují pozoruhodnou proměnu: od dříve dominantního postavení, jež umožnilo některým autorům hovořit o „sekularizačním paradigmatu“, k dnešnímu statusu téměř nechtěného dítěte sociologické rodiny. Předložená kniha se na pozadí sekularizační debaty snaží dokázat, že ani jedna ze zmíněných krajních pozic nemá své opodstatnění. Hovořit při sociologickém studiu náboženství v moderních společnostech „jazykem“ sekularizace má i dnes smysl, pakliže se oprostíme od jeho (naivně) osvícenských konotací a k teoriím, které stavějí na konceptu sekularizace, přistupujeme analyticky a s pečlivým využitím empirických dat. K tomu, abychom kriticky reflektovali nedostatky raných sekularizačních teorií, není nutné zavrhnout veškeré poznání, jímž teoretikové sekularizace přispěli do portfolio moderní sociologie náboženství. Práce není určena pouze těm, jejichž pole působnosti tvoří sociologie náboženství, ale všem z řad odborné veřejnosti, kteří si kladou obecnější otázky ohledně místa, jež v současném (západním) světě zaujímá náboženství.

Brož, 352 str., 349 Kč

Objednávky na adrese:

CDK, Venuhova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

DOPORUČENÁ PUBLIKACE CDK

IVANA PEČINKOVÁ (ED.)

Euro versus koruna

Dilemata jednotné měny v době dluhové krize

Euro je nepodařeným měnovým experimentem. Během deseti let své existence dokázalo způsobit makroekonomické nerovnováhy rozměrů, které jsou řešitelné snad jen zavedením polototalitních režimů. Zvýšení inflace na úroveň 4-7 procent patrně bude nejmenší cenou za chtivost politiků sjednocovat. O důsledcích zvoleného způsobu řešení krize eurozóny rozhodnou voliči.

Autoři: Milan BOEHM, zakladatel a ředitel Megaflex • Miroslav CVRČEK, redaktor Reflexu • Hynek FAJMON, poslanec Evropského parlamentu • Peter GONDA, ředitel Konzervativního institutu M. R. Štefánika • Mojmír HAMPL, viceguvernér České národní banky • Stanislava JANÁČKOVÁ, poradkyně prezidenta republiky • Kamil JANÁČEK, člen Bankovní rady České národní banky • Jiří JONÁŠ, ekonom Mezinárodního měnového fondu • Václav KLAUS, prezident České republiky • Pavel KOHOUT, ekonom a spoluzakladatel Partners • Ondřej KRUTÍLEK, analytik Centra pro studium demokracie a kultury • Pavel KYSILKA, generální ředitel České spořitelny • Petr MACH, ekonom, politik a vysokoškolský pedagog • Petr NEČAS, předseda vlády České republiky • Radek NOVÁK, ekonomický analytik • Pavel PÁRAL, šéfredaktor týdeníku Euro • Miroslav SINGER, guvernér České národní banky • Petr SOKOL, tajemník Klubu ODS v Evropském parlamentu • Miroslav ŠEVČÍK, děkan Národohospodářské fakulty VŠE v Praze • Michal TOMÁŠEK, vedoucí katedry evropského práva Právnické fakulty UK • Miroslav TUČEK, profesor Vysoké školy ekonomické v Praze • Ivo ZEMAN, ekonom České národní banky

Brož., formát B5, 340 str., 349 Kč

Objednávky na adrese:

CDK, Venuhova 17, 614 00 Brno, tel./fax: 545 213 862, e-mail: cdk@cdk.cz, www.cdk.cz

Navštivte internetové stránky
www.fajmon.eu

HYNEK FAJMON

POSLANEC EVROPSKÉHO PARLAMENTU ZA ODS

PROFILY AUTORŮ

Ondřej Krutílek

Analytik legislativy Evropské unie a šéfredaktor Revue Politika (www.revuepolitika.cz). Absolvent politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Autor řady odborných i publicistických textů, příležitostný přispěvatel časopisů Reflex, Týden a Finmag.

Petra Kuchyňková

Analytička legislativy Evropské unie a asistentka na Katedře mezinárodních vztahů a evropských studií Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity. Absolventka politologie, mezinárodních vztahů a evropských studií na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity. Zabývá se aktuálním děním v Evropské unii, společnou zemědělskou politikou a východní dimenzí vnější politiky Evropské unie. K oblastem jejího odborného zájmu náleží též otázky současné ruské zahraniční politiky a vztahů Rusko – EU.

Iveta Frízlová

Analytička legislativy Evropské unie a koordinátorka projektů Centra pro studium demokracie a kultury. Absolventka anglistiky a evropských studií na Filozofické fakultě, resp. Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity.

OBSAH

STALO SE...	6	Spotřebitelé	15
PŘEHLED DĚNÍ DUBEN 2012	7	Komise chce usnadnit registraci vozidla v jiném členském státě	15
Daně	7	Zemědělství	16
EP podpořil povinný CCCTB	7	EP přijal usnesení týkající se vztahu strategie ochrany biologické rozmanitosti a SZP	16
Nafta by si měla zachovat daňové výhody	8	Rada jednala o budoucnosti přímých plateb	17
Hospodářská a měnová unie	9	Životní prostředí	20
Vývoj v zadlužených zemích jižní Evropy	9	Rada chce výrazně „měkčí“ směrnici o energetické účinnosti	20
Institucionální záležitosti	10	VE ZKRATCE...	22
Rada debatovala o výdajích finanční perspektivy 2014-2020 v oblasti zemědělství a kohezní politiky	10	PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP	28
Komise zveřejnila návrh rozpočtu pro rok 2013	11	VYBRANÉ STATISTICKÉ ÚDAJE EUROSTAT ZVEŘEJNĚNÉ V DUBNU 2012	30
Justice a vnitro	13	VEŘEJNÉ KONZULTACE V KVĚTNU 2012	31
Dohoda mezi USA a EU o využívání jmenné evidence cestujících	13	KALENDÁŘ NA KVĚTEN 2012	33
Regionální politika	14	SEZNAM ZKRATEK	34
Nástroj pro sdílení rizik pomůže zadluženým státům	14	SLOVNÍČEK	36
Poslanci debatovali o Nástroji pro propojení Evropy	14	SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR	39
Pozměňovací návrhy ke strukturálním fondům ve Výboru regionů	14		

STALO SE...

Duben 2012 byl ve znamení ekonomického poklesu v řadě zemí jižní Evropy, poklesu důvěry v země eurozóny ze strany trhů a/nebo příprav na prezidentské a parlamentní volby ve Francii a Recku (více v příspěvku **Vývoj v zadlužených zemích jižní Evropy**).

Coreper 3. 4. 2012 dosáhl neformálního kompromisu stran návrhu směrnice o energetické účinnosti. Členské státy sice obecně podporují cíl zvýšení energetické účinnosti (v EU jako celku) o 20% do roku 2020, měly by nicméně získat možnost uplatnit z nové normy více (národních) výjimek (více v příspěvku **Rada chce výrazně „měkčí“ směrnici o energetické účinnosti**).

Komise 4. 4. 2012 předložila návrh nařízení, které by mělo napomoci usnadnit registraci vozidla v jiném členském státě (více v příspěvku **Komise chce usnadnit registraci vozidla v jiném členském státě**).

Plénium EP 19. 4. 2012 podpořilo povinné zavedení společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob (tzv. CCCTB; více v příspěvku **EP podpořil povinný CCCTB**).

Poslanci EP schválili 19. 4. 2012 nový nástroj pomoci ke spolufinancování projektů ze strukturálních fondů v zemích postižených krizí (více v příspěvku **Nástroj pro sdílení rizik pomůže zadluženým státům**).

Dohoda o nakládání se jmennou evidencí cestujících (PNR) mezi EU a USA byla plénem EP přijata 19. 4. 2012. Dohoda nahrazuje text z roku 2007 a bude platit od 1. 6. 2012 po dobu 7 let (více v příspěvku **Dohoda mezi USA a EU o využívání jmenné evidence cestujících**).

Plénium EP 19. 4. 2012 podpořilo návrh na revizi směrnice č. 2003/96 o zdanění energetických produktů a elektřiny. Motorová nafta by podle EP měla být i nadále daňově zvýhodňována (více v příspěvku **Nafta by si měla zachovat daňové výhody**).

Poslanci výborů ITRE a TRAN debatovali 24. 4. 2012 o prospěšnosti Nástroje pro propojení Evropy, který Komise navrhla v říjnu 2011 (více v příspěvku **Poslanci debatovali o Nástroji pro propojení Evropy**).

Rada se 24. 4. 2012 opět věnovala otázce plánovaných výdajů finanční perspektivy pro období 2014–2020. Tentokrát měla na programu z hlediska objemu finančních prostředků nejdůležitější výdajové politiky, kohezní a zemědělskou (více v příspěvku **Rada debatovala o výdajích finanční perspektivy 2014–2020 v oblasti zemědělství a kohezní politiky**).

Komise 25. 4. 2012 zveřejnila návrh rozpočtu pro rok 2013. Výdaje v závazcích oproti roku 2012 mají narůst pouze o míru inflace, která činí obligátní 2%. Celkově tedy rozpočet pro rok 2013 počítá s výdaji v závazcích ve výši cca 151 mld. €. V případě plateb se ovšem jedná o nárůst o téměř 7% v porovnání s rokem 2012, na téměř 138 mld. € (více v příspěvku **Komise zveřejnila návrh rozpočtu pro rok 2013**).

26. 4. 2012 se ve Výboru regionů projednávaly pozměňovací návrhy poslanců EP týkající se nového nastavení strukturálních fondů do roku 2020 (více v příspěvku **Pozměňovací návrhy ke strukturálním fondům ve Výboru regionů**).

26.–27. 4. 2012 se v Lucemburku konalo zasedání Rady ministrů zemědělství. Hlavním projednávaným tématem byl návrh nařízení, které se týká přímých plateb a je součástí balíku návrhů týkajících se reformy SZP po roce 2013, který Komise zveřejnila v listopadu 2011. Dalšími 2 tématy byly důsledky přijetí směrnice týkající se chovu prasat, která má začít platit od roku 2013, a zprůhlednění a zefektivnění informačního systému v oblasti bezpečnosti potravin (více v příspěvku **Rada jednala o budoucnosti přímých plateb**).

PŘEHLED DĚNÍ DUBEN 2012

DANĚ

EP podpořil povinný CCCTB

Návrh směrnice Rady o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB) ([KOM\(2011\)121](#))

Plénium EP 19. 4. 2012 přijalo poměrem 452:172:36 [zprávu](#) Marianne Thyssen, čímž [podpořilo](#) povinné zavedení společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob (tzv. CCCTB).

Kontext

Komise návrh předložila v březnu 2011 (více v příspěvku „Komise navrhuje zavést CCCTB“, [Monitoring březen 2011](#)). Nová směrnice by měla podle [tiskové zprávy](#), jíž Komise návrh doprovodila, „výrazně snížit administrativní zátěž, náklady na dosažení souladu s předpisy a právní nejistotu, jimž jsou podniky v EU v současné době vystaveny“. Podle Komise by se měla EU, pokud jde o jednotnost právního prostředí, přiblížit např. USA, Japonsku nebo Číně.

CCCTB by měl podnikům (včetně poboček podniků ze třetích zemí) umožnit využít výhody jediného kontaktního místa pro podání daňového přiznání (to by mělo být v zemi, kde má podnik hlavní sídlo) a konsolidovat všechny zisky a ztráty, které jim vzniknou v rámci EU. Členské státy by si podle Komise měly i nadále zachovat právo stanovit si vlastní sazbu daně.

Základ daně podniku by měl být rozdělen mezi ty členské státy, v nichž daný podnik provozuje činnost. Ve vzorci, který je součástí návrhu, se zohledňují 3 faktory: 1. aktiva (dlouhodobý hmotný majetek plus náklady na výzkum a vývoj, marketing a reklamu v 6 letech před vstupem podniku do CCCTB); 2. pracovní síla (50 % mzdových nákladů a 50 % počtu zaměstnanců); 3. prodej (kam bylo odesláno zboží, kde byla vykonána služba). Po přerozdělení základu daně by si měly členské státy moci zdanit svůj podíl vlastní sazbou. Odpisy v rámci CCCTB by měly činit 25 % za období 4 let.

Obsah a sporné body

EP – na rozdíl od Komise – podporuje, aby byl CCCTB (po 5letém přechodném období) povinný a aby se při rozdělování základu daně mezi jednotlivé členské státy zohledňovaly více faktory aktiv a pracovní síly (každý ze 45 %).

Komise návrh předložila s tím, že jednotlivé firmy by se pro něj mohly rozhodnout na základě vlastního uvážení, tedy fakultativně. Přesto výsledek jednání pléna EP bezprostředně poté [podpořila](#).

Mezi největší odpůrce CCCTB v EP patřila a patří frakce konzervativců, včetně jejích reprezentantů z ČR.

Na evropské družstevní společnosti vzniklé na základě [směrnice č. 2003/72](#) by se měl CCCTB vztahovat okamžitě, malé a střední podniky by jej naopak neměly být povinny akceptovat vůbec. Společnosti působící „přeshraničně“ by měly CCCTB údajně používat 2 roky po vstupu normy v platnost, po 3 letech by měla Komise předložit zprávu o jejím fungování.

Je prakticky jasné, že členské státy, které o CCCTB musejí v Radě rozhodnout jednomyslně, postoj EP, který byl v dané otázce pouze konzultován, nepodpoří.

EP i Komise nicméně stále počítají s variantou tzv. posílené spolupráce, tj. že CCCTB by se uplatňoval jen v některých členských státech EU. Samotné spuštění této spolupráce je ale procesně relativně obtížné.

Pozice ČR

ČR sjednocení daňového základu dlouhodobě odmítá se základním argumentem, že se navzdory všem ujištěním jedná o předstupuň stanovení unijních sazeb z příjmů právnických osob a po tažmo o pokus členských států s vyšším zdaněním připravit země se zdaněním nižším (mezi něž patří zejm. řada tzv. nových členských států) o zásadní konkurenční výhodu.

Zpráva Marianne Thyssen oprávněnost této obavy de facto potvrdila: Komise by měla po 5 letech od vstupu směrnice v platnost „zvážit, zda by taková harmonizace nebyla vhodná“.

Další vývoj

Datum dalšího jednání v Radě zatím není známo.

Nafta by si měla zachovat daňové výhody

Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny ([KOM\(2011\)169](#))

Plénium EP 19. 4. 2012 přijalo poměrem 374:217:73 (za podpory pravicových frakcí, ale i části sociálních demokratů) [zprávu](#) Astrid Lulling, a [podpořilo](#) tak [návrh](#) na revizi [směrnice č. 2003/96](#) o zdanění energetických produktů a elektřiny. Motorová nafta by podle EP měla být i nadále daňově zvýhodňována.

Kontext

Otázka změny směrnice č. 2003/96 byla v Komisi, která návrh v dubnu 2011 předložila, předmětem debat již od roku 2009 (více v příspěvku „Komise údajně chystá revizi směrnice o zdanění energetických produktů, [Monitoring březen 2011](#), a v příspěvku „Komise předložila návrh na revizi směrnice o zdanění energetických produktů, [Monitoring duben 2011](#)). Tehdy byl zamítnut původní, na poměry EU relativně „konvenční“ [návrh](#). Cílem nově předložené revize přesto není podle Komise nic menšího než „restrukturalizovat způsob zdaňování energetických produktů, aby byl zohledněn jak jejich energetický obsah, tak jejich obsah CO₂“.

Revize by měla sladit danou normu s cíli EU na snižování emisí skleníkových plynů vně rámec systému obchodování s emisními povolenkami, jenž je definován zejm. [směrnici č. 2003/87](#) a [směrnici č. 2009/29](#), a s cíli na zvýšení podílu využívání energie z obnovitelných zdrojů (podle [směrnice č. 2009/28](#)). Komise tvrdí, že „v současné době jsou nejvíce znečišťující zdroje energie paradoxně zdaněny tou nejnižší sazbou“ a „biopaliva patří ke zdrojům energie daňově nejzatíženějším“.

Obsah a sporné body

EP v zásadě podpořil, aby nová norma ve 3 fázích (v letech 2013, 2015, 2018) zvýšila minimální sazby zdanění energetických produktů vně rámec systému obchodování s emisními povolenkami, tedy u těch produktů, které využívají domácnosti, doprava (s výjimkou letecké a vodní) a (až na některé výjimky) malé a střední podniky. Elektřiny (včetně té produkované z jádra) by se revize dotknout neměla. Zdanění energetických produktů by mělo mít 2 složky: zdanění emisí CO₂ a zdanění spotřeby.

První složka by měla činit paušálních 20 € za tunu

CO₂, výše druhé by měla být závislá na typu paliva (resp. na skutečném množství energie, které toto palivo (v GJ) vyrobí). Minimální sazba této složky daně by měla být stanovena na 9,6 €/GJ u pohonných hmot a na 0,15 €/GJ u topných paliv.

Porovnání zdanění pohonných hmot dnes a v budoucnu

	Současná sazba	1. 1. 2013	1. 1. 2015	1. 1. 2018
Benzín (€/1000l)	359	359	359	359
Nafta (€/1000l)	330	359	382	412
Petrolej (€/1000l)	330	350	370	386
LPG (€/1000kg)	125	125	311	501
Zemní plyn (€/GJ)	2,6	2,6	6,6	10,8

Zdroj: [Prezentace](#) „Revision of the EU Energy Tax Directive. Technical Press Briefing“

Poznámka: Tabulka kvůli srovnatelnosti dat zohledňuje budoucí zdanění v současných jednotkách.

EP se z obav ze skokového navýšení cen postavil proti tomu, aby o své dosavadní daňové zvýhodnění přišla motorová nafta (ceny nafty se na rozdíl od cen benzínu výrazně promítají do ceny každého výrobku včetně potravin nebo veřejné dopravy). Komise, stejně jako např. frakce zelených v EP či T&E, bezprostředně po hlasování pléna [vyjádřila](#) své zklamání, za jeho výsledek se (za podpory pravicových frakcí v EP) naopak postavila např. FIA či IRU.

EP se nepostavil ani za možnost, aby členské státy mohly vyjímát z působnosti směrnice např. energii spotřebovanou domácnostmi k vytápění, a to bez ohledu na použitý energetický produkt.

Tento typ výjimek by měl zmizet, byť v co nejdřívejším časovém horizontu a za finanční podpory (ze strany členských států) dotčeným nízkopříjmovým domácnostem.

Obecně by nová norma měla podle EP zajistit, aby subjekty vně systém obchodování s emisními povolenkami (tedy ty pokryté novou směrnici) nebyly v porovnání s těmi, na něž se systém vztahuje, neadekvátně znevýhodněny.

Další vývoj

Datum dalšího jednání v Radě zatím není známo.

HOSPODÁŘSKÁ A MĚNOVÁ UNIE

Vývoj v zadlužených zemích jižní Evropy

Duben 2012 byl ve znamení ekonomického poklesu v řadě zemí jižní Evropy, poklesu důvěry v země eurozóny ze strany trhů a/nebo příprav na prezidentské a parlamentní volby ve Francii a Řecku.

Obsah

Španělsko

Španělsko 10. 4. 2012 oznámilo další škrt v rozpočtu na rok 2012, a to o 10 mld. €. Již 30. 3. 2012 oznámilo škrt ve výši 27 mld. €. Úspory chce provést v oblasti školství a zdravotnictví. Španělsko chce tímto krokem uklidnit investory, kteří dnes zemi půjčují na trzích za rekordní úroky, téměř 6 %.

Přesto 26. 4. 2012 ratingová agentura Standard&Poors oznámila, že Španělsku snižuje rating z A na BBB+. Agentura reagovala na klesající tempo ekonomiky, které se v roce 2012 sníží o 1,5 %.

Španělsko chce i tak dostat svůj dluh z 8,5 % HDP na 5,3 % HDP v roce 2012 a 3 % HDP v roce 2013. Agentura také předpokládá, že Španělsko bude muset poskytnout další fiskální pomoc svým bankám. Co se týče reformy pracovního trhu, S&P argumentovala, že v dohledné době míru nezaměstnanosti v zemi neovlivní. Nezaměstnanost se v zemi dostala na rekordních 24,4%, což je nejvíce za posledních 20 let a nejvíce v celé EU.

ECB také zveřejnila statistiku za březen, ze které vyplývá, že italské a španělské banky v březnu nakoupily obrovské objemy státních dluhopisů. Je to jeden z dalších důkazů, že banky v uvedených zemích využily levné 3leté úvěry od ECB především k podpoře vlád ve svých zemích. Od konce prosince 2011 do konce února 2012 ECB poskytla bankám v eurozóně levné úvěry za víc než 1 bil. €. Využití levných půjček od ECB, která je komerčním bankám z eurozóny půjčila za úrok 1%, vešlo ve známost jako „Sarkozyho transakce“. Právě francouzský prezident Nicolas Sarkozy totiž banky na konci loňského roku přesvědčoval, aby nabídky ECB využily.

Itálie

Italská vláda 18. 4. 2012 oznámila snížení cílů ekonomického růstu.

Premiér Monti řekl, že pro rok 2012 očekává snížení HDP o 1,2%, ne o 0,4%, jak se očekávalo. Rozpočet na rok 2013 také nebude vyrovnaný, ale se schodkem 0,5 % HDP.

Portugalsko

Co se týče zadluženého Portugalska, zástupci Komise 3. 4. 2012 prohlásili, že země nebude potřebovat druhý záchranný balík, pokud bude pokračovat v již nastaveném a započatém úsporném plánu.

Podle Komise nemůže vláda Portugalska nyní dělat více.

Podpora růstu

Stále častěji však zaznívají v souvislosti s dlouhou krizí a škrtými hlasy volající po opatřeních na podporu růstu. Škrty ekonomiku EU výrazně zpomalují. V této souvislosti prohlásil také prezident Evropské rady Herman Van Rompuy, že na toto téma patrně svolá ještě před summitem v červnu mimořádné neformální setkání lídrů EU.

Otázka růstu se promítá i do rétoriky francouzských prezidentských voleb. Socialistický kandidát François Hollande slíbil, že v případě, že bude 6. 5. 2012 zvolen prezidentem, přesune debatu v Evropě od úspor k podpoře růstu. Zároveň kritizoval kancléřku Angelu Merkelovou za prosazování drastických škrťů. Berlín ale prohlásil, že Německo prosazuje už několik měsíců kroky na podporu růstu v nejslabších ekonomikách, jako jsou Řecko a Španělsko. Kancléřka Merkelová, která před prvním kolem voleb výslovně podpořila dosavadního prezidenta Nicolase Sarkozyho, důrazně odmítla Hollandův návrh na revizi „fiskálního paktu“, který šéfové EU sjednali v prosinci (více v příspěvku „Zrodila se smlouva o fiskální unii“, [Monitoring, leden 2012](#)). Hollande navrhuje, aby se pakt znovu projednal a rozšířil o růstovou složku.

Květnové řecké parlamentní volby

Řecko čekají 6. 5. 2012 předčasné volby. Současný premiér Lucas Papademos to oznámil 11. 4. 2012. Premiér vyzval prezidenta, aby rozpustil parlament. Očekává se výrazný nárůst podpory veřejnosti menším opozičním stranám, které jsou proti úsporným opatřením diktovaným Bruslem.

Do parlamentu se podle odhadů dostane i krajní pravice. Z průzkumu z 16. 4. 2012 vyplývá, že s vládními škrty nesouhlasí 66 % lidí, kteří chtějí i přesto v eurozóně zůstat. 13,2 % by euro opustilo. Před nadcházejícími volbami schválil řecký parlament těsnou většinou (155 z 300 poslanců) to, že Řecko použije 29 mil. € na financování svých 5 největších parlamentních stran. Mnozí tento krok považovali za nevhodný a ptali se na možnosti Bruselu. Podle mluvčí řeckého ministerstva vnitra nemá Komise na tento krok vliv, neboť suma byla

zahrnuta do rozpočtu a ten byl již schválen. Dvě největší strany – PASOK a Nová demokracie – jsou zadluženy tak, že jim banky přestaly půjčovat. Poslední vývoj ve Španělsku a Itálii vedl k tomu, že Komise urgovala v dubnu Řecko, aby urychlilo privatizaci a modernizaci veřejného sektoru tak, aby byl oživen ekonomický růst. Komise ve své zprávě navrhuje 30 opatření, mezi něž patří snížení výdajů na pracovní sílu o 15 %, privatizace energetických firem, plná implementace liberalizace pracovního práva a reforma daňového systému. Je také důležité, aby Řecko plně využilo peněz ze strukturálních fondů.

INSTITUCIONÁLNÍ ZÁLEŽITOSTI

Rada debatovala o výdajích finanční perspektivy 2014-2020 v oblasti zemědělství a kohezní politiky

Press Release. 3160th Council meeting. General Affairs, Luxembourg, 24 April 2012 ([8775/12](#))

Rada pro všeobecné záležitosti se na [zasedání](#) 24. 4. 2012 opět věnovala otázce plánovaných výdajů finanční perspektivy pro období 2014–2020. Tentokrát měla na programu z hlediska objemu finančních prostředků nejdůležitější výdajové politiky, kohezní a zemědělskou. Dohromady se obě politiky podílejí na výdajích rozpočtu EU až 70 %.

Kontext

Komise zveřejnila [soubor návrhů](#) týkajících se finanční perspektivy 2014–2020 v červnu 2011. Celkově oproti období 2007–2013 návrh ve výdajové oblasti počítá s 5% nárůstem v oblasti závazků, celkové výdaje v oblasti závazků pro nadcházející sedmileté období tak mají činit více než 1 bil. € (1025 mld. €; více v příspěvku „Komise zveřejnila konkrétní návrh podoby finanční perspektivy 2014–2020“, [Monitoring červen 2011](#)).

Ve výdajové oblasti patří tradičně k nejvíce kontroverzním kapitolám kapitola zahrnující právě výdaje na SZP (Kapitola 2: Udržitelný růst: Přírodní zdroje), u níž je plánováno na následující 7leté období zmrazení výdajů. V této souvislosti lze připomenout, že v minulosti (80. léta 20. století) jen samotná SZP spotřebovala více než 70% výdajů rozpočtu tehdejšího ES. Od té doby tedy došlo v této oblasti k významnému vývoji, nicméně SZP nadále náleží k nejdražším společným politikám.

V rámci Kapitoly 1 (Inteligentní a inkluzivní růst), která má tvořit nejobjemnější výdajovou kapitolu,

patří k nejvíce kontroverzním navrhované změny týkající se kohezní a regionální politiky.

Rada pro všeobecné záležitosti některé otázky, jež se týkají návrhu nové finanční perspektivy pro období 2014–2020, diskutovala už na [zasedání](#) v březnu 2012.

Projednávané otázky byly shrnuty to tzv. jednacím boxu, který obsahoval 4 výdajové kapitoly: Kapitulu 1 (Inteligentní růst bez vyloučení), Kapitulu 3 (Bezpečnost a občanství), Kapitulu 4 (Globální Evropa) a Kapitulu 5 (Administrativa; více v příspěvku „Rada poprvé diskutovala o důležitých otázkách finanční perspektivy 2014–2020“, [Monitoring březen 2012](#)).

Obsah

Kontroverzní otázkou je především to, do jaké míry lze výdaje plánované v oblasti kohezní politiky a SZP pro období 2014–2020 považovat za adekvátní.

Napříč institucemi EU jsou v souvislosti s finanční perspektivou 2014–2020 vyslovována především hesla o tom, že hlavním posláním plánovaných výdajů má být v současné situaci podpora hospodářského růstu a vytváření pracovních míst. Dalším často skloňovaným heslem jsou úspory.

Mezi členskými státy v Radě prozatím nepanuje úplný konsensus nad tím, zda plánované výdaje v oblasti SZP a kohezní politiky jsou naprosté minimum, jež je nutné pro nadcházející 7leté období zachovat, anebo je i zde ještě prostor k úsporám.

Zástupce Dánska, které nyní Radě pro všeobecné záležitosti předsedá, ministr pro evropské záležitosti Nicolai Wammen, [prohlásil](#), že bude potřebné najít mezi postoji členských států kompromis, pokud jde o jejich priority.

Jednání o budoucnosti výdajů pro SZP se logicky soustředovala především na oblast přímých plateb, které tvoří majoritní podíl na zemědělských výdajích. Otázkou, která velmi zajímala také českou delegaci, je omezování přímých plateb největším zemědělským podnikům a také plánované „ozelenění“ SZP, tedy podmínění vyplácení přímých plateb dodržováním dalších podmínek týkajících se ekologie či povinné vyjímání části půdy z produkce pro ekologické účely.

Řada zúčastněných delegací považuje především návrh Komise na to, aby až 30% přímých plateb bylo vyčleněno na tzv. dodatečnou platbu podmíněnou produkčními metodami chránícími klima a životní prostředí, za přemrštěný. Jedná se o kontroverzní součásti [balíku návrhů](#), jež se týkají reformy SZP po roce 2013, zveřejněného Komisí v říjnu 2011.

V případě kohezní politiky představují kontroverzní téma též některé prvky navrhované reformy. Jedná se především o novou definici kategorie tzv. přechodových regionů či o navrhovanou míru spolufinancování programů kohezní politiky pro méně rozvinuté regiony.

Diskuse ministrů (ČR zastupoval ministr zahraničí Karel Schwarzeberg) se týkala také nových pravidel pro fungování 5 fondů, které mají být v následujícím 7letém období vzájemně propojeny do tzv. společného strategického rámce. Rámec má zahrnovat fondy ERDF, ESF, EAFRD, Kohezní fond (Fond soudržnosti) a též Evropský námořní a rybářský fond (EMFF).

Propojení existujících fondů i nového námořního a rybářského fondu do jednoho „strategického rámce“ má za účel zajistit, aby všechny tyto fondy sloužily k naplňování strategie EU pro růst a zaměstnanost (tzv. Evropa 2020).

Další vývoj

Dánské předsednictví má nyní za úkol shrnout dosavadní výsledky debaty nad jednotlivými částmi tzv. vyjednávacího boxu (výsledky jednání Rady v březnu 2012 a v dubnu 2012) a propojit je s další kontroverzní otázkou, která se týká vytvoření nového příjmového zdroje pro rozpočet EU. Na zasedání Rady 29. 5. 2012 se má diskutovat o celém obsahu vyjednávacího boxu, který již bude zahrnovat všechny prvky týkající se výdajové i příjmové stránky finanční perspektivy 2014–2020.

Další neformální jednání ministrů EU mají pokračovat tentokrát v Dánsku, 10.–11. 6. 2012, na konci června se debata posune na nejvyšší úroveň, na půdu Evropské rady.

Summit, jehož hlavním tématem má být právě nová finanční perspektiva, se uskuteční ve dnech 28.–29. 6. 2012.

Podle optimistických předpokladů mají být jednání o finanční perspektivě dokončena ještě do konce roku 2012, snahou je předejít v krizovém období situaci, která se týkala jednání o současné finanční perspektivě pro období 2007–2013. Tehdy se jednání mimořádně zkomplikovala především v druhé polovině roku 2006, kdy mezi zúčastněnými aktéry (členskými státy i institucemi EU) panovaly výrazné neshody týkající se výdajů finanční perspektivy a dalších reforem výdajových politik, především SZP. Kompromisu bylo dosaženo až za předsednictví Rakouska v první polovině roku 2006. Nyní jsou jednání o FP 2014–2020 těsně provázána s návrhy reforem nejen v případě SZP, ale i kohezní politiky, navíc je projednávána vysoce kontroverzní otázka daně z finančních transakcí (viz Ve zkratce...), která má sloužit jako báze pro

nový rozpočtový zdroj. Fakt, že se velká část členů EU potýká s významnými ekonomickými problémy či s recesí působí také jako akcelerátor těchto změn (Komise zdůrazňuje jejich nutnost).

Komise zveřejnila návrh rozpočtu pro rok 2013

[Statement of estimates of the European Commission for the financial year 2013 \(Preparation of the 2013 Draft Budget\)](#)

Komise 25. 4. 2012 zveřejnila [návrh rozpočtu](#) pro rok 2013, poslední rok platnosti stávající finanční perspektivy.

Podle [vyjádření](#) samotné Komise se návrh snaží reflektovat výzvy akcentované především Radou ke konsolidaci ve fiskální oblasti doprovázené investicemi do oblasti růstu a zaměstnanosti. Komise toho chce dosáhnout soustředěním se na výdajové priority související se strategií [Evropa 2020](#). Současně chce prostřednictvím zmrazení výdajů v závazkové oblasti reflektovat úsporná opatření na úrovni národních rozpočtů (vzhledem k tomu, že příjmy rozpočtu EU jsou převážně financovány členskými státy na základě jejich HNP).

Výdaje v závazcích oproti roku 2012 mají narůst pouze o míru inflace, která činí obligátní 2 %. Celkově tedy rozpočet pro rok 2013 počítá s výdaji v závazcích ve výši cca 151 mld. €. V případě plateb se ovšem jedná o nárůst o téměř 7 % v porovnání s rokem 2012 – na cca 138 mld. €.

Kontext

Návrh rozpočtu EU vždy připravuje Komise, respektive její generální ředitelství pro rozpočet, bere však přitom v úvahu povinné konzultace s EP a Radou.

Rozpočet musí být vyrovnaný, případné přebytky výdajů z roku minulého se převádějí do rozpočtu následujícího roku, nesmí přitom nastat situace deficitního rozpočtu. Případný schodek musí být uhrazen z rozpočtu následujícího roku.

Rozpočtová procedura, tedy skutečné projednávání a schvalování rozpočtu v Radě a v EP, se odehrává od září do prosince, je však obvyklé, že Komise představí návrh rozpočtu již na jaře, aby s ním byla jak Rada, tak příslušný výbor EP (BUDG) seznámeny dopředu. Jak Rada a EP, tak i další instituce EU navrhnou své připomínky k návrhu Komise do 1. 7. příslušného roku. Komise má povinnost reflektovat tyto připomínky a případně je včlenit do dokumentu, který následně do 1. 9. příslušného roku předloží jak Radě, tak EP. Rada je povinna přijmout svoji společnou pozici a sdělit ji EP do 1. 10.

Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost byla v rámci rozpočtového řízení zavedena standardní spolurozhodovací procedura zahrnující jedno čtení. V minulosti se rozpočtové řízení řídilo zvláštní procedurou, která reflektovala skutečnost, že EP nebyl v kompetencích týkajících se rozpočtu dlouho zcela roven Radě, mohl skutečně prosadit pozměňovací návrhy pouze ve skupinách tzv. nepovinných výdajů, nikoli výdajů povinných, vyplývajících přímo ze smluv, jako jsou například výdaje na SZP. Vzhledem k tomu, jakou výdajovou položku v minulosti SZP v rámci rozpočtu Společenství představovala, to bylo pro EP významné omezení.

Nyní tedy může EP přijímat pozměňovací návrhy ke všem položkám v rámci společné pozice Rady. Má na to 42 dnů. Rada má dalších 10 dnů na to, aby akceptovala pozměňovací návrhy EP a přijala verzi rozpočtu pozměněnou EP. Pokud se tak nestane, je třeba svolat dohodovací výbor složený ze stejného počtu zástupců EP a Rady, který má 21 dnů na to, aby se dohodl na kompromisu. Poté, co se dohodovací výbor shodne na kompromisu (většinou na počátku listopadu), mají Rada a EP ještě 14 dnů na to, aby kompromisní variantu schválily. Pokud se tak nestane nebo pokud dohodovací výbor ke kompromisu nedospěje, rozpočet není schválen a Komise musí předložit nový. V takovém případě hrozí tzv. rozpočtové provizorium, což je možnost, která se přiblížila již v prvním roce po vstupu Lisabonské smlouvy (a tím pádem i nových pravidel) v platnost, na podzim roku 2010.

Obsah

Návrh Komise počítá se zmrazením výdajů v oblasti závazků, což by mělo v budoucnosti rozpočet EU uchránit od velkého nárůstu plateb.

Je totiž třeba si uvědomit, že závazky v rámci rozpočtu určitého roku současně představují platby roků příštích.

Úspora má být dosaženo především v administrativních výdajích Komise, což znamená i snížení počtu zaměstnanců, byť pouze o 1 % oproti stávajícímu stavu. Během následujících 5 let ale Komise plánuje snížení stavů o 5 %. Zkrácení rozpočtů se má dotknout také většiny agentur EU.

Jak již bylo zmíněno, navzdory úsporám v oblasti závazků rozpočet počítá s téměř 7% nárůstem v oblasti plateb.

Komise hájí tento krok tím, že se jedná o platby, které jsou logickým důsledkem závazků předchozích let a jednotlivých platebních programů, které v posledním roce finanční perspektivy dobíhají, a je tedy nutné je realizovat, vzhledem k logice plateb z rozpočtu EU, které na jednotlivé projekty přicházejí zpětně, většinou až po jejich částečné či úplné realizaci.

Navíc podle Komise se tyto výdaje mají i v budoucnosti přímo týkat podpory růstu a zaměstnanosti. Na tuto oblast má být vyčleněno cca 62,5 mld. €.

Až o 28 % (na 9 mld. €) mají narůst výdaje určené na podporu rámcových programů pro výzkum, o skoro

Návrh rozpočtu EU pro rok 2013

	Návrh rozpočtu 2013		Rozdíl oproti rozpočtu 2012 (v %)		Rozdíl oproti rozpočtu 2012 (v mil. €)	
	Závazky (v mil. €)	Platby (v mil. €)	Závazky	Platby	Závazky	Platby
1. Udržitelný růst	70531,0	62527,8	3,5 %	13,0 %	2375,4	7191,1
Konkurenceschopnost pro růst a zaměstnanost	16032,0	13552,8	4,1 %	17,8 %	629,0	2051,8
Soudržnost pro růst a zaměstnanost	54498,9	48975,0	3,3 %	11,7 %	1746,4	5139,3
2. Ochrana a řízení přírodních zdrojů	60307,5	57964,9	0,6 %	1,6 %	331,7	930,7
3. Občanství, svoboda, bezpečnost a spravedlnost	2081,6	1574,6	-0,1 %	4,8 %	-1,7	72,3
Svoboda, bezpečnost a spravedlnost	1392,2	928,3	1,8 %	11,1 %	24,4	92,8
Občanství	689,4	646,3	-3,6 %	-3,1 %	-26,1	-20,5
4. EU jako globální hráč	9467,2	7311,6	0,7 %	5,1 %	61,2	356,5
5. Administrativa	8544,4	8545,5	3,2 %	3,2 %	264,8	267,8
Celkem	150931,7	137924,4	2,0 %	6,8 %	3031,5	8818,3
Jako % HNP EU	1,13 %	1,03 %				

50% (na více než 546 mil. €) mají narůst výdaje určené pro programy na podporu konkurenceschopnosti a inovací. Menší nárůst (o méně než 12% na cca 49 mld. €) čeká strukturální fondy a Kohezní fond a programy celoživotního vzdělávání (jako je např. program Jean Monnet), které mají získat částku cca 1,2 mld. €.

Komisař pro rozpočet Janusz Lewandowski návrh [okomentoval](#) tak, že zatímco rozpočty na národní úrovni musí šetřit, Komise plánuje investovat, takže rozpočet pro rok 2013 by měl současně působit jako jakýsi protikrizový balíček. To je samozřejmě sporné tvrzení, protože je nutno si uvědomit opět zmiňovanou strukturu příjmů rozpočtu EU. Podle komisaře Lewandowského však nelze růst nastartovat pouze prostřednictvím škrtů.

Prioritou mají být především investice do malého a středního podnikání, mladých lidí a podpory zaměstnanosti.

Důležitou skutečností však je, že navržené výdaje ještě stále nepočítají s rozpočtovými důsledky vstupu nové členské země do EU v roce 2013, Chorvatska, které by od svého vstupu již mělo mít nárok na čerpání většiny prostředků, jež nabízejí fondy a programy EU. V tomto směru tedy bude zřejmě třeba dalších korekcí ve výdajové složce.

Další vývoj

S ohledem na výše popsany průběh procedury schvalování rozpočtu v Radě a EP bude nyní důležitým mezníkem červenec 2012, kdy mají Rada a EP zveřejnit svoji první pozici k návrhu. Na tomto základě by již měly být patrné odlišnosti v jednotlivých pozicích, tedy i to, jak bude probíhat podzimní rozpočtová procedura.

JUSTICE A VNITRO

Dohoda mezi USA a EU o využívání jmenné evidence cestujících

[Legislativní usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. dubna 2012 k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií o využívání jmenné evidence cestujících a o jejím předávání Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států](#)

Dohoda o nakládání se jmennou evidencí cestujících (PNR) mezi EU a USA byla plénum EP přijata 19. 4. 2012 poměrem 409:226:33. Dohoda nahrazuje text z roku 2007 a bude platit od 1. 6. 2012 po dobu 7 let.

Kontext

Data v rámci jmenné evidence cestujících (PNR) shromažďují letecké společnosti při koupi letenek. Zahrnuje mj. jméno, adresu, číslo platební karty a sedadlo pasažéra. Celkem se jedná o 19 druhů dat. Podle americké legislativy jsou letecké společnosti povinny tato data poskytnout Oddělení vnitřní bezpečnosti (DHS) před odletem cestujícího do nebo z USA.

První dohoda byla mezi EU a USA podepsána v roce 2004 a data umožnila shromažďovat na 11 let a 6 měsíců. EP jednání o nové dohodě odložil v květnu 2010 z obav o zajištění bezpečnosti dat pasažérů. Vzdálenost mezi oběma kontinenty každý rok překoná asi 48 mil. cestujících.

Obsah

Podle nové dohody mohou americké úřady archivovat data PNR celkem 15 let. Po prvních 6 měsících jsou data odosobněna, aby nebylo možné rozpoznat, o jakou osobu se jedná. Po 5 letech v aktivní databázi se data přesunou na dalších 10 let do „spící databáze“ s větším zabezpečením. Zde budou data plně anonymní. Data související s vyšetřováním zůstanou v aktivní databázi do vyřešení případu. Data by měla sloužit výhradně k vyšetřování a prevenci teroristických a závažných kriminálních činů.

Osobní data, jako je etnikum, sexuální orientace, náboženství ap., mohou být použita jen v případě ohrožení života dané osoby. Tato data budou používána individuálně a vymazána z databáze po 30 dnech od obdržení.

Občané EU mají v případě zneužití dat možnost využít soudního systému USA. Budou mít také ke svým datům přístup a v případě neoprávněnosti je mohou nechat smazat.

Postoj ČR

[Vláda](#) ČR obecně podporuje sjednávání dohod EU o poskytování údajů PNR, ať už s USA, Austrálií či Kanadou. Z hlediska obsahového vytyká dohodě především délku uchovávání PNR údajů v systému DHS.

ČR také dlouhodobě zastává názor, že je zapotřebí vytvořit také celounijní rámec PNR.

Další vývoj

Rada dohodu formálně [přijala](#) 27. 4. 2012. EP také v současnosti jedná o téže dohodě s Kanadou a Austrálií.

REGIONÁLNÍ POLITIKA

Nástroj pro sdílení rizik pomůže zadluženým státům

[Legislativní usnesení](#) Evropského parlamentu ze dne 19. dubna 2012 o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1083/2006, pokud jde o některá ustanovení týkající se nástrojů pro sdílení rizika pro členské státy, jejichž finanční stabilita je postižena či ohrožena závažnými obtížemi

Poslanci EP [schválili](#) 19. 4. 2012 poměrem 504:78:79 nový nástroj pomoci ke spolufinancování projektů ze strukturálních fondů v zemích postižených krizí.

Kontext

Zavedením nástroje pro sdílení rizika EU reaguje na zhoršení podmínek v některých členských státech postižených současnou hospodářskou a dluhovou krizí. EU zdůrazňuje, že se jedná o zvláštní a časově omezený nástroj pomoci.

Obsah

Nařízení by mělo umožnit členským státům, aby převedly část alokovaných peněz v rámci strukturálních fondů Komisi. Tyto prostředky by pokryly půjčky a sloužily jako garance vůči ostatním finančním institucím, jež by se podílely na spolufinancování projektů v rámci strukturálních fondů. Komise by uzavřela partnerství pro sdílení rizik s Evropskou investiční bankou (EIB) nebo jinou institucí, která by finance půjčovala. Je to hlavně Řecko, kdo má o tuto možnost zájem. V současné době mu totiž banky a investoři nechtějí půjčovat finance na spolufinancování strukturálních projektů; v těchto projektech je potřeba zvýšit spolufinancování ze soukromých peněz.

Nástroj může využít Řecko, Portugalsko, Irsko a Rumunsko, oficiální žádost musejí podat do 31. 7. 2013.

Nástroj nastartuje projekty, které byly schváleny pro spolufinancování ze strukturálních fondů. Jedná se o projekty generující zisk (budovy, dálnice), které zcela nespádají do strukturálního financování, a podíl státu zde proto musí být větší, nebo o granty firmám. Neuznatelné výdaje pro strukturální fondy budou tedy proplaceny díky těmto novým půjčkám. Nové nařízení nemá vliv na již schválený rozpočet kohezní politiky v letech 2007–2013. Podíl půjček v rámci nástroje sdílení rizik však nesmí překročit 10% z celkově alokovaných peněz ERDF nebo Fondu soudržnosti v dané zemi.

Další vývoj

Text byl již schválen vyjednávací EP a Rady, kde bude formálně přijat v květnu 2012. Nařízení vstoupí v platnost uveřejněním v Úředním věstníku EU.

Poslanci debatovali o Nástroji pro propojení Evropy

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council establishing the Connecting Europe Facility (COM(2011)665)

Poslanci výborů ITRE a TRAN debatovali 24. 4. 2012 o prospěšnosti Nástroje pro propojení Evropy, který Komise navrhla v říjnu 2011.

Kontext

Komise [přijala](#) 19. 10. 2011 plán, díky němuž by měly být poskytnuty prostředky na investice v hodnotě 50 mld. € ke zlepšení evropských dopravních, energetických a digitálních sítí. Cílené investice do nejdůležitější infrastruktury mají pomoci vytvořit pracovní místa a zvýšit konkurenceschopnost Evropy v době krize (více v příspěvku „Komise zavádí Nástroj pro propojení Evropy“, [Monitoring říjen 2011](#)).

Obsah

Poslanci se shodli na tom, že tento nástroj ztrákní investice do oblasti inovací a infrastruktury pro soukromý sektor. Podle všeho má soukromý sektor prostředků dost, ale není dostatečně motivován je do projektů EU investovat. Podle poslanců je potřeba revidovat pravidla, metodologii a standardy schvalování projektů, což by investory uklidnilo a nalákalo.

Poslanci se domnívají, že by mělo v rámci tohoto nástroje docházet k podpoře projektů se společným zájmem a že by se nemělo stávat, aby projekty blokoval jeden stát. Tyto projekty budou hodnoceny Komisí a regionální porotou. Mělo by také dojít k větší efektivitě při vyřizování žádostí zavedením jednotného kontaktního místa v členských zemích.

Další vývoj

O Nástroji pro propojení Evropy se bude dále jednat na půdě Rady i EP; obě instituce o něm budou spolurozhodovat.

Pozměňovací návrhy ke strukturálním fondům ve Výboru regionů

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o společných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského

zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu, jichž se týká společný strategický rámec, o obecných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1083/200 ([KOM\(2011\)615](#))

26. 4. 2012 se ve Výboru regionů projednávaly pozměňovací návrhy poslanců EP týkající se nového nastavení strukturálních fondů do roku 2020.

Kontext

Komise zveřejnila 6. 10. 2011 legislativní balík týkající se budoucnosti regionální politiky v letech 2014–2020. Balík obsahuje 8 návrhů nařízení, která upravují a revidují všechny fondy a nástroje, které EU v oblasti regionální politiky využívá. Komise slibuje efektivnější využívání unijních prostředků a představuje nové nástroje, jimiž toho chce dosáhnout (více v příspěvku „Budoucnost regionální politiky v letech 2014–2020“, [Monitoring říjen 2011](#)). Předpokládá se, že ke schválení dojde do konce roku 2012, aby nová pravidla pro kohezní politiku začala platit od roku 2014.

Obsah

Zpravodaj pro Fond soudržnosti Victor Bostinaru chce umožnit, aby se z těchto prostředků mohla financovat výstavba energeticky úsporných budov a budov využívajících obnovitelné zdroje.

Komise s touto podporou počítala v rámci ERDF a ne Fondu soudržnosti. Návrh týkající se Fondu soudržnosti zahrnuje podporu energeticky úsporných opatření pro malé a střední podniky a veřejnou infrastrukturu, ale bydlení z jeho rámce vylučuje. Komise považuje „rozmělnění“ zaměření Fondu soudržnosti za špatné a postoj zpravodaje nepodporuje.

Zpravodajové návrhu týkající se obecného směřování strukturálních fondů EU (KOM(2011)615) Lambert Van Nistelrooij a Constanze Krehlová nesouhlasí se začleněním tzv. makroekonomické kondicionality jako jedné z podmínek čerpání financí. Poslanci předložili [návrh zprávy](#) 19. 4. 2012.

Tvrdí, že regiony nemohou být v otázce dodržování rozpočtové kázně odpovědný za stát. Tento bod bude ještě předmětem diskuze i v rámci jednotlivých politických frakcí.

Úplná shoda mezi poslanci nepanuje. Zpravodajové také nesouhlasí s vyčleněním 5 % z prostředků fondů

do rezerv, které by se rozdělovaly v roce 2019 podle toho, jak byly jednotlivé cíle programů naplněny. Poslanci se obávají, že si státy zvolí jednodušší dosažitelné cíle kvůli obavám, že by jim v případě neúspěchu dosáhnout jich Komise financování zrušila. Poslanci stejně jako Rada navrhuje, aby byl obecný rámec cílů, jenž definuje hlavní investiční priority v jednotlivých fondech, přílohou k obecnému nařízení, a tedy aby podléhal spolumozhodovací proceduře.

Další vývoj

Návrh zprávy, která bude obsahovat pozměňovací návrhy, bude projednána ve výboru REGI 29. 5. 2012. Pozměňovací návrhy lze podávat od 8.–30. 5. 2012 a výbor bude o zprávě hlasovat 11. 7. 2012.

SPOTŘEBITELÉ

Komise chce usnadnit registraci vozidla v jiném členském státě

Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council simplifying the transfer of motor vehicles registered in another Member State within the Single Market ([COM\(2012\)164](#))

Komise 4. 4. 2012 [předložila](#) návrh nařízení, které by mělo napomoci usnadnit registraci vozidla v jiném členském státě.

Kontext

Komise [tvrdí](#), že každý rok je do jiného členského státu převezeno (a až tam podle místních právních předpisů zaregistrováno) 3,5 mil. vozidel. Celá procedura je podle ní v zásadě zbytečná, komplikovaná, těžkopádná, byrokraticky náročná a dlouhá (až 5 týdnů). Navíc každá taková registrace stojí v průměru přibližně 400 €.

Uvedený názor podle Komise sdílí i fyzické a právnické osoby žijící/sídlící v EU a odkazuje na [zprávu](#) o občanství EU za rok 2010 (z října 2010) nazvanou „Odstranit překážky pro výkon práv občanů EU“ (více v příspěvku „Komise tvrdí, že už ví, jak restartovat vnitřní trh“, [Monitoring říjen 2010](#)) a [veřejnou konzultaci](#) uskutečněnou mezi březnem a květnem 2011.

Obsah

Cílem návrhu je radikálně omezit povinnost přeregistrovat vozidla pocházející z jiné země EU (to by se mělo dotknout např. občanů pracujících v jiné zemi EU a používajících vozidlo

registrované na jejich zaměstnavatele). Pokud už to nutné bude (např. při změně bydliště z jedné země EU do druhé či při nákupu ojetého vozidla z jiné země EU), pak by měly být zjednodušeny související administrativní formality (při změně bydliště se přeregistrace bude muset uskutečnit do 6 měsíců, při nákupu ojetého vozidla z jiné země EU by neměla být nutná dodatečná technická prohlídka vozidla; další vzorové „životní situace“ uváděné Komisí lze nalézt [zde](#)).

Obecně se návrh snaží formalizovat zásadu, že vozidlo by mělo být registrováno v zemi EU, v níž jeho majitel žije, přičemž ostatní členské státy od něj nesmí vyžadovat, aby vozidlo zaregistroval na jejich území, a to ani tehdy, pokud tam strávil delší dobu. Jednotná registrační procedura pro celou EU (resp. životní cyklus jednoho konkrétního vozidla) v úvahách Komise nefigurovala a nefiguruje.

Legislativa by se měla vztahovat na přeregistrování osobních automobilů, lehkých užitkových vozidel (dodávek), autobusů i nákladních vozidel. Odcizená vozidla by naopak neměla být možné (v ideálním případě – pozn. aut.) zaregistrovat nikde v EU.

Komise předpokládá, že v důsledku přijetí a uplatňování nové legislativy ušetří nejen fyzické a právnické osoby, ale i členské státy 1,5 mld. € ročně.

Další vývoj

Návrh bude projednávat Evropský parlament a Rada. Bude-li schválen, měly by mít členské státy 1 rok (od uveřejnění v Úředním věstníku EU), než se nové nařízení začne reálně uplatňovat.

V nejbližším období hodlá Komise vyvinout iniciativu s cílem vyjasnit pravidla EU, která musí členské státy dodržovat, pokud jde o uplatňování registrace vozidel a silniční daně. Rovněž vydá doporučení týkající se potenciálního dvojího zdanění vozidel (mj. s cílem odstranit překážky přeshraničního půjčování vozidel).

ZEMĚDĚLSTVÍ

EP přijal usnesení týkající se vztahu strategie ochrany biologické rozmanitosti a SZP

[Usnesení](#) Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2012 na téma „Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“

EP na plenárním zasedání 20. 4. 2012 přijal [usnesení](#) s názvem „Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“.

Usnesení vyzývá k tomu, aby v EU získalo vyšší politickou prioritu zachování a obnovení poničených ekosystémů. Podle usnesení by se tato priorita měla promítnout do všech klíčových politik, usnesení ovšem upozorňovalo i na to, že EU nespĺnila cíl, který do roku 2010 předpokládal [akční plán](#) pro biodiverzitu z roku 2001.

Navzdory cílům se dle dokumentu nepodařilo zastavit úbytek rostlinných i živočišných druhů.

Text proto požaduje, aby do roku 2020 byly identifikovány a zrušeny v EU všechny dotace škodlivé životnímu prostředí.

Kontext

V roce 2001 byl přijat akční plán pro biologickou rozmanitost v oblasti zemědělství.

Požadoval inkorporaci různých opatření na ochranu životního prostředí do politiky regulace zemědělských trhů i zabudování cílených environmentálních opatření do politiky rozvoje venkova. V zemědělství tak měly být podporovány postupy šetrné k životnímu prostředí, které přímo i nepřímou slouží k ochraně biodiverzity, v oblastech bohatých na vzácné rostlinné a živočišné druhy (např. oblasti Natura 2000 či známá hnízdiště volně žijících ptáků) mělo být podporováno udržitelné zemědělství, to vše s cílem zachování místně specifických či ohrožených druhů fauny a flóry. Do roku 2010 měl být touto cestou zastaven úbytek druhů. Že se tento cíl nedaří naplňovat, naznačovala už zpráva z prosince 2008 hodnotící ve střednědobém horizontu pokrok při naplňování akčního plánu.

Usnesení se tak odvolává na publikované studie, které naopak poukazují na neustálý úbytek biologické rozmanitosti v EU, který podle něho dokonce přispívá ke snižování HDP, a to až o 3% ročně, i když není jasné, na základě čeho byla tato čísla určena.

Podle usnesení je důvodem špatné situace také to, že navzdory původním předsevzetím se nepodařilo dostatečně zohlednit tuto prioritu v politikách souvisejících s hospodářstvím i v politikách jiných. Poukazováno je především na neutěšenou situaci v oblasti mořského rybolovu, kde se text odvolává na zjištění, že až 88% populací ryb je v současnosti loveno nad jejich maximální udržitelný výnos. Podle usnesení stávající biologickou rozmanitost v EU narušuje také významná invaze cizích biologických druhů.

V květnu 2011 proto Komise pod vlivem těchto hodnotících zpráv, o nichž se zmiňuje i přijatý text usnesení, předložila další [strategii](#) pro biologickou rozmanitost, tentokrát do roku 2020. Usnesení představuje vyjádření EP k této strategii.

Obsah

Usnesení apeluje na to, aby řešení situace nebylo hledáno ani tak v předložené strategii Komise, ale spíše aby se příslušné cíle ohledně biodiverzity lépe promítly do navrhované reformy SZP po roce 2013, do návrhů týkajících se finanční perspektivy 2014–2020 a také do chystané reformy společné rybářské politiky. Právě SZP má být podle něho klíčovým nástrojem pro zachování biologické rozmanitosti a právě proto by úkolem zemědělství nemělo být pouze zajišťování potravin či současná politika rozvoje venkova.

Je přitom třeba upozornit na to, že příslušná opatření již především v existující druhé ose programu rozvoje venkova (EAFRD) byla inkorporována, stejně tak od dob tzv. Fischlerovy reformy z roku 2003 je vyplácení přímých plateb zemědělcům podmíněno dodržováním systému norem a zásad s názvem cross-compliance, do kterého byly promítnuty i příslušné požadavky na ochranu biodiverzity (např. speciálních ptačích lokalit). Přesto podle publikovaných studií k zastavení úbytku druhů nedochází.

SZP by se proto podle textu usnesení měla zásadním způsobem přeorientovat na politiku poskytování náhrad zemědělcům za poskytování veřejných statků, jejichž hodnota podle textu není v tržním prostředí dostatečně zohledňována.

V této souvislosti se lze ovšem též ptát, do jaké míry lze v případě SZP, jejího stávajícího regulačního a dotačního systému ještě hovořit o „tržním prostředí“.

Text usnesení zdůrazňuje nejen vztah ochrany biodiverzity a zemědělské činnosti, ale také význam této dimenze v oblasti lesnictví a rybolovu.

Je tedy zřejmé, že usnesení navrhuje v následujícím období ještě zpřísnit některá pravidla cross-compliance, a to především ta, která se týkají ochrany ptáků a přírodních stanovišť, vody, dále požaduje v rámci principu podmíněnosti posílit ochranu vod a inkorporovat příslušné předpisy týkající se používání pesticidů, biocidů a podobných látek.

Za účelem ochrany biologické rozmanitosti usnesení navrhuje zpřísnění inspekci, ale i opatření na úrovni unijní: do roku 2050 by podle něho měly být označeny a zrušeny v SZP veškeré dotace poškozující životní prostředí.

Zbývá otázka, na základě jakého klíče budou tato dotační opatření vybírána a identifikována.

Usnesení, které bylo schvalováno během posledního dne dubnového plenárního zasedání, podpořilo 414 hlasů, 55 poslanců hlasovalo proti němu a 65 se jich hlasování zdrželo.

Další vývoj

Usnesení má nelegislativní povahu, nemá tedy bezprostředně vést k vytváření legislativních norem, důležitý je jeho deklaratorní charakter. S konkrétními výzvami na identifikaci „škodlivých“ dotací se obrací na členské státy i na Komisi, které by měly stávající dotace, jež podle „objektivních měřítek“ poškozují životní prostředí, identifikovat.

Ještě v průběhu roku 2012 má Komise zveřejnit akční plán (včetně časového harmonogramu), který by měl sloužit k postupnému zrušení těchto dotací do roku 2020.

Pokud jde o finanční program plánované pro nové období 2014–2020, usnesení vyzývá k navýšení rozpočtu pro výzkum v oblasti životního prostředí a biologické rozmanitosti.

Nespokojenost naopak vyjadřuje s výší finančních prostředků plánovaných pro program LIFE.

Vedle dalších výzev a vyjádření souvisejících s novou finanční perspektivou a reformou SZP (v této oblasti nepřekvapí, že usnesení vítá např. navrhovaná opatření na další podporu „zeleného zemědělství“) vyzývá usnesení mj. Komisi, aby předložila EP a Radě zprávu o možnostech zavedení plateb za „ekosystémové služby“.

Rada jednala o budoucnosti přímých plateb

Press Release. 3161st Council meeting. Agriculture and Fisheries, Luxembourg, 26 and 27 April 2012
([9106/12](#))

26.–27. 4. 2012 se v Lucemburku konalo [zasedání](#) Rady ministrů pro oblast zemědělství. Hlavním projednávaným tématem byl [návrh nařízení](#), které se týká přímých plateb a je součástí [balíku návrhů](#) týkajících se reformy SZP po roce 2013, který Komise zveřejnila v říjnu 2011.

Debata se týkala především budoucnosti podpor určených pro mladé zemědělce a malé farmy na jedné straně a problému zastropování přímých plateb pro velké podniky na straně druhé, dále se jednalo o definici „aktivního zemědělce“, který jediný by měl mít nárok na přímé podpory v novém období. Diskutována byla také otázka budoucnosti plateb dosud neoddělených od produkce a dodatečných podpor zemědělství v oblastech s přírodním znevýhodněním.

Dalšími 2 tématy, která se již netýkala přímých plateb, ale přesto představovala důležité téma především pro českou delegaci, byly důsledky přijetí směrnice týkající se chovu prasat, která má v členských státech začít platit od roku 2013, a zprůhlednění a zefektivnění informačního systému v oblasti bezpečnosti potravin.

Kontext

V rámci balíku návrhů týkajících se reformy SZP zveřejnila Komise také návrh nařízení, které stanovuje pravidla pro přímé platby. Nejdůležitější změny v oblasti přímých plateb předpokládají zánik stávajících mechanismů SAPS a SPS a jejich nahrazení tzv. základní platbou přidělovanou na základě platebních oprávnění, jež se mají týkat pouze „aktivních zemědělců“.

Návrh podporuje také snahu o větší konvergenci přímých plateb napříč jednotlivými členskými státy a regiony, což je otázka, kterou akcentují především zástupci států, které se staly členy EU v roce 2004 a v prvních letech členství byli konfrontováni s realitou nerovné výše přímých plateb ve srovnání s jejich příjemci ve státech EU-15.

Velmi kontroverzním návrhem je fenomén zastropování a „progresivní redukce“ podpor pro větší zemědělské podniky.

Jde o to, že základní sazba přímých plateb má být redukována právě s ohledem na velikost zemědělského podniku, což návrh činilo problematickým z hlediska ČR, která má zdaleka největší průměrnou výměru zemědělsky využívané plochy na zemědělský podnik v rámci celé EU. V ČR je průměrná rozloha obdělávané půdy na zemědělský podnik 89 ha, což je více než ve Velké Británii, Francii či v Německu. Maximální roční výše podpory na zemědělský podnik by neměla přesahovat 300 000 € a postupná redukce plateb se má týkat podniků pobírajících roční platby od 150 000 € výše.

Dalším prvkem je tzv. „ozelenění“, které znamená to, že zemědělec uplatňující nárok na základní platbu musí na příslušné ploše dodržovat určité podmínky: pěstovat 3 různé plodiny (pokud orná půda zemědělce zahrnuje více než 3 ha a po významnou část roku není zcela využívána k produkci trávy, neleží zcela ladem nebo není zcela oseta plodinami pěstovanými ve vodě). Hlavní plodina, jejímuž pěstování se zemědělec věnuje, navíc nesmí být pěstována na více než 70% využívané orné půdy. Zemědělec musí zachovávat ve svém podniku stávající trvalé travní porosty a také mít v rámci svých zemědělských ploch plochu využívanou „v ekologickém zájmu“, která musí zahrnovat minimálně 7% plochy, na niž lze poskytnout základní podporu.

Až 30% tzv. národní obálky musí členský stát vyčlenit na tzv. dodatečnou platbu, na kterou mají zemědělci nárok, pokud dodržují produkční metody chránící klima a životní prostředí, jako jsou diverzifikace plodin, udržování trvalých pastvin, vyčlenění části půdy pro ekologické účely ap.

Kromě základní platby a dodatečné platby za ekologické postupy návrh zahrnuje další typy plateb:

tzv. dobrovolnou dodatečnou platbu na podporu LFA, podporu mladých začínajících zemědělců do 40 let, zjednodušen je systém podpor a požadavků týkajících se podpor pro drobné zemědělce. Pro specifická odvětví či způsoby zemědělské výroby mají být určeny dobrovolné podpory vázané na produkci, členské státy na ně však mohou vyčlenit maximálně 5% z roční obálky, za tento rámec mohou jít pouze v mimořádných případech.

Reforma tedy sice v oblasti přímých plateb ponechává určitý (i když vymezený) manévrovací prostor členským státům, jak naloží s částkou přidělenou v rámci národní obálky. Je patrná též určitá snaha po odstranění markantních rozdílů ve výši základní platby mezi členskými státy, i když s úplným vyrovnáním se stále nepočítá. Zastropování a degresivní redukce přímých plateb podle velikosti podniku a snaha o zvýhodnění menších podniků se ovšem dotknou států s velkou průměrnou výměrou plochy na zemědělský podnik.

Za kontroverzní navíc řada členských států považuje to, že velká část národní obálky má být určena pro podporu ekologicky hospodařících zemědělců, včetně problematických povinných požadavků na ochranu klimatu a životního prostředí (zejména povinné vynětí 7% ekologické plochy; více v příspěvku „Komise zveřejnila kompletní balík návrhů reformy SZP pro období po roce 2013“, [Monitoring říjen 2011](#)).

Obsah

Dánská ministryně pro oblast výživy, zemědělství a rybolovu Mette Gjerskov po jednání nešetřila [slovy](#) chvály zdůrazňujícími jeho otevřenost a přínos pro další budoucnost SZP.

Ministři se shodli především na tom, že reforma by měla zjistit lepší zacílení a efektivitu přímých plateb.

Podle dánské ministryně navrhovaná opatření ani významným způsobem nezvyšují administrativní břemeno farmářů, což je ovšem názor, s nímž se neztotožňují zcela například zástupci ČR, kteří v tomto smyslu kritizují především opatření určená na „ozelenění“ SZP i opatření spojená se zastropováním přímých plateb.

Zástupci členských států se vesměs shodli na potřebě zacílit platby více na určité skupiny zemědělců, zejména na ty začínající, mladší 40 let a na drobné zemědělce.

Důvodem pro podporu prvních z nich je neuspokojivé věkové složení populace věnující se v EU zemědělství. Pouze 6% z nich je mladších 35 let, navzdory tomu, že v rámci SZP již fungují podpory na zahájení činnosti zemědělců mladších 40 let, a to jak v podobě dotace ve výši až 40 000 €, tak různých

zvýhodnění např. v oblasti spolufinancování, pokud „mladý“ zemědělec žádá o dotaci v rámci dalších titulů poskytovaných fondem rozvoje venkova (EAFRD).

Reforma SZP po roce 2013 by měla podpory mladým zemědělcům zachovat a ještě uvedené možnosti rozšířit. Zástupci některých členských států však požadovali větší flexibilitu pro vlastní politiku podpory mladých zemědělců a žádali, aby nově navrhané podpory byly v rámci SZP dobrovolné, nikoli povinné, jak požaduje Komise. Žádáno bylo také zjednodušení podmínek pro dosažení těchto podpor a vyjasnění koordinace těchto podpor s již existujícími dotacemi v rámci EAFRD.

V případě drobných zemědělců ministři prozatím nenašli shodu nad tím, zda by i tito měli dodržovat nové zpřísněné podmínky za účelem tzv. ozelenění, případně zda by měli být částečně osvobozeni od dodržování norem cross-compliance.

Specifické přímé platby by se měly týkat také zemědělců v oblasti s přírodním znevýhodněním (LFA), ministři členských států však během jednání opět žádali vyjasnění vztahu těchto nových plateb k již existujícím podporám, které jsou poskytovány v rámci EAFRD. Zde Komise navrhuje, aby tyto podpory zůstaly dobrovolnými a aby zástupci členských států sami rozhodli o tom, zda budou poskytovány, nebo ne, s čímž ministři souhlasili.

Rozdílné byly pozice ministrů k dobrovolným podporám vázaným na produkci určeným pro specifická odvětví či regiony.

V této otázce se ministři členských států rozdělili přibližně na 3 názorové proudy. První z nich toto schéma kritizoval, protože je v rozporu s již existující prioritou úplného oddělení plateb v SZP od produkce. Druhá skupina naopak zdůrazňovala, že zachování některých těchto plateb je velmi důležité z hlediska ekonomické a sociální budoucnosti některých odvětví či regionů. Třetí skupina potom dokonce požadovala rozšíření spektra zemědělských produktů, pro které bude možné platby vázané na produkci zachovat. ČR spolu s dalšími novějšími členskými státy mohla dosud též poskytovat některé specifické platby neoddělené od produkce na podporu některých odvětví (pěstování chmele či brambor na výrobu škrobu), tyto platby poskytované v rámci tzv. plateb top-up však znamenaly dorovnávání nižších přímých plateb z vlastních prostředků těchto států a nebyly vypláceny z rozpočtu EU.

Debaty mezi ministry členských států vyvolává také návrh Komise omezit nárok na platby pouze na „aktivní zemědělce“, tedy předejít tomu, aby příjemci byly i ty společnosti, jejichž hlavní aktivitou není zemědělská činnost. Komise by měla poskytnout jakýsi „negativní seznam“ čin-

ností, které nemají být považovány za zemědělskou činnost.

Velké námitky potom vyvolává návrh na zastropování přímých plateb pro velké podniky.

Obhájci tohoto principu však zdůrazňují, že se jedná o podmínku, se kterou v rámci úspor v prvním pilíři SZP počítá i návrh nové finanční perspektivy 2014–2020. Jednání v rámci Rady ministrů zemědělství se proto spíše než na otázku „zastropování ano, či ne“ soustředila na metodiku kalkulace těchto redukcí. Navzdory tomu někteří zástupci, včetně českého ministra, setrvávají v odmítavém stanovisku vůči celému tomuto principu jako takovému.

Dalším sporným bodem byl návrh Komise, aby členské státy do roku 2019 zajistily takovou reorganizaci zemědělských plateb, která umožní, aby všichni zemědělci v rámci jednoho státu či regionu měli zajištěnou stejnou úroveň plateb na hektar.

Tato změna, která by měla vést k zrovnoprávnění úrovně přímých plateb, by neměla nastat bezprostředně po roce 2013, vyvolala námitky u řady ministrů, kteří navrhovali uplatnění dalších přechodných období a přehodnocení návrhu.

Postoj ČR

Zástupci ČR na jednání Rady podpořili především principy lepšího zacílení plateb a nezvyšování administrativního břemene v oblasti SZP. Jak již bylo zmíněno, opětovně odmítli princip zastropování přímých plateb, navzdory tomu, že možnost odečíst náklady na zaměstnanost od kontrolovaného stropu dotace má očekávané dopady zastropování na ČR výrazně eliminovat. MZe odmítá zastropování především z hlediska nárůstu administrativy, které je v rozporu s deklarovanými prioritami reformy SZP.

Na druhé straně ČR přivítala vyjasnění definice aktivního zemědělce, které dle [tiskové zprávy](#) MZe respektuje specifika jednotlivých členských států.

Původně Komise definovala aktivního zemědělce jako fyzickou nebo právnickou osobu (případně skupinu těchto osob), jejíž podíl přímých plateb na celkových příjmech z nezemědělských činností představuje minimálně 5 %. Toto vymezení nemělo platit pro zemědělce, jejichž přímé platby v předšlém roce nepřesáhly 5 000 €. Čeští zástupci [namítali](#), že vymezení podílu přímých plateb na příjmech z nezemědělských činností je příliš komplikované a vyžadovalo by kontrolu účetnictví fyzických či právnických osob, a to přímo na místě, což by opět zvyšovalo administrativní náklady. Zástupci ČR proto přivítali zvýšení flexibility pro členské státy ze strany Komise.

Je ale třeba zdůraznit, že téma přímých plateb nebylo v rámci dubnového zasedání Rady jedinou otázkou, kterou lze označit z hlediska ČR za hodnou pozornosti. Ve světle posledních případů odhalení závadných potravin na českém trhu, pocházejících z dovozu, byl důležitý požadavek, aby EU zintenzívnila snahy o zajištění dostatečného informování členských států o nezávadnosti potravin v rámci společného trhu a pokud možno zajistila i adekvátní vymahatelnost těchto informací, včetně jednotných pravidel pro jejich vymáhání. V případě [směrnice](#) týkající se chovu prasnic Komise potvrdila, že podobně, jako tomu bylo v případě [směrnice](#) o používání obohacených klecových systémů pro nosnice, pravděpodobně některé členské státy požadavky nenaplní, což by se ovšem nemělo týkat ČR. Ministr Petr Bendl v té souvislosti vyzval Komisi, aby ve věci neplnění závazků nastolila nulovou toleranci a neumožňovala ani posouvat příslušné termíny pro plnění směrnice, protože by tím poškozovala producenty z těch zemí, které požadavky směrnice naplní.

Na druhé straně po zkušenostech s kauzou týkající se vajec a jejich ceny na českém trhu se lze ptát, jaké důsledky by mělo případné omezení či zákaz dovozu vepřového masa ze zemí, které požadavky příslušné směrnice nesplní. V této souvislosti je na místě i apel na racionalitu chování spotřebitelů, jejichž podíl na vzniku poněkud hysterické situace týkající se vajec na českém trhu (i pod vlivem určité mediální kampaně) byl nezanedbatelný.

Další vývoj

Zatímco dubnové jednání Rady bylo věnováno převážně problému zastropování přímých plateb, zrovnoprávnění jejich úrovně napříč členskými státy a regiony a podpoře specifických skupin zemědělců, v květnu 2012 by se mělo jednat o další kontroverzní otázce, kterou je „ozelenění“ SZP a navrhované prostředky na ně.

V červnu 2012 by měli ministři ukončit debatu o přímých platbách a přesunout se k tématu budoucnosti politiky rozvoje venkova po roce 2013.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Rada chce výrazně „měkčí“ směrnici o energetické účinnosti

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické účinnosti a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES ([KOM\(2011\)370](#))

Coreper 3. 4. 2012 dosáhl neformálního kompromisu stran [návrhu](#) směrnice o energetické účinnosti. Členské státy sice obecně podporují cíl zvýšení energetické účinnosti (v EU jako celku) o 20 % do roku 2020, měly by nicméně získat možnost uplatnit z nové normy více (národních) výjimek.

Kontext

Komise návrh předložila v červnu 2011 s tím, že dosavadní 9% výsledek EU v otázce zvyšování energetické účinnosti je nedostatečný (více v příspěvku „Komise předložila novou směrnici o energetické účinnosti. Má být přísnější“, [Monitoring červen 2011](#)). Výsledná norma by měla být podle Komise snáze vymahatelná než její „předchůdkyně“, [směrnice č. 2004/8](#) a [č. 2006/32](#), a současně by měla být v souladu jak s obecnou strategií EU [Evropa 2020](#), tak i s [akčním plánem pro energetickou účinnost](#) (více v příspěvku „Komise zveřejnila akční plán pro energetickou účinnost“, [Monitoring březen 2011](#)). Spotřeba energie v EU by se měla oproti referenčnímu roku 1990 snížit o 368 Mtoe (do roku 2020, čímž by měl být naplněn dlouhodobý záměr EU snížit spotřebu energie v Unii jako celku o 20 %). Výbor ENVI Komisi v jejím záměru bezvýhradně podporuje, resp. v mnoha ohledech požaduje ještě přísnější normu, než Komise původně navrhla (více v příspěvku „ENVI podporuje přísnou směrnici o energetické účinnosti“, [Monitoring prosinec 2011](#)). Obdobnou pozici vyjádřil v únoru 2012 také odpovědný výbor ITRE skrze [zprávu](#) Clauda Turmese, k níž bylo předloženo 1 810 pozměňovacích návrhů (více v příspěvku „Rada si není jista přísnou směrnicí o energetické účinnosti“, [Monitoring únor 2012](#)).

Obsah a sporné body

Pokud jde o způsob, jakým dosahovat energetické účinnosti (čl. 3 návrhu), shodl se Coreper z popudu např. Francie, Švédska či Finska na tom, že by se nemělo vycházet z primárního energetického potenciálu použitých zdrojů (což podporovala Komise), ale z finální spotřeby energií (dle [směrnice č. 2006/32](#)). Tím by z rámce směrnice měla být vyloučena např. spotřeba při výrobě a distribuci energie.

Nadto by veřejné autority neměly být povinny zohledňovat parametr „vysoké energetické účinnosti“ při zadávání všech veřejných zakázek.

Předmětem sporů byl také čl. 6 návrhu. Energetické společnosti by sice i nadále měly dosahovat „kumulativních ročních úspor v konečné energetické spotřebě“ (svých zákazníků – pozn. aut.), ovšem údajně z popudu ČR a Rumunska pomaleji (do roku 2015 o 1 %, do roku 2017 o 1,25 % a do roku

2020 o 1,5%) a bez zahrnutí cca 40% subjektů, na které se již vztahuje systém obchodování s emisními povolenkami.

Na druhou stranu Rada podpořila požadavek, aby veřejné orgány byly povinny renovovat každý rok alespoň 3% plochy budov (čl. 4 návrhu), a tím snižovaly spotřebu energie. Musí ale jít o prostory ve vlastnictví a užívání centrálních vlád. Tím pádem by z rámce směrnice měly vypadnout např. nemocnice, školy ap., což požadovaly zejm. nové členské státy.

Belgie a Rakousko naopak získaly výjimku, aby mohly do rámce směrnice zahrnout své regionální autority, resp. budovy v jejich vlastnictví.

Nové členské státy svou definitivní podporu směrnici podmiňují tím, že budou mít na požadované akce dostatek prostředků.

Proto požadují adekvátní reinterpretaci, popř. úpravu [rozhodnutí č. 406/2009](#) „o úsilí členských států

snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020“, nebo dokonce vznik Evropského fondu pro energetickou účinnost.

Pozice ČR

Za ČR se k návrhu již před časem vyjádřil Svaz průmyslu a dopravy, který je k němu spíše skeptický. Obává se snížení konkurenceschopnosti podniků, zvýšení transakčních nákladů a zbytečné byrokracie.

Další vývoj

Plénum EP by mělo o návrhu hlasovat v červnu 2012 (původně se hovořilo již o dubnu 2012), pokud mezitím bude s Radou neformálně dojednáán kompromis. Poprvé se zástupci Rady a EP sešli 11. 4. 2012.

Pokud bude nová směrnice Radou a EP přijata, měla by se uplatnit od roku 2014.

VE ZKRATCE...

Komise prověří (nejen) přímé daně v členských státech

Komise 2. 4. 2012 [zahájila](#) iniciativu, v jejímž rámci hodlá v extenzivní míře posoudit vnitrostátní předpisy upravující přímé daně – a s největší pravděpodobností i předpisy související, zasahující přinejmenším de facto např. i do oblasti sociální politiky –, aby zjistila, zda nespravedlivě neznevýhodňují zaměstnance, OSVČ, ale i důchodce, kteří žijí v jednom členském státě a pracují/pracovali v jiném (např. tím, že osobní a rodinné úlevy jsou k dispozici jen občanům usazeným v daném státě, ne všem, kteří v něm pracují/pracovali). Pokud bude zjištěno, že dochází k diskriminaci nebo porušování základních svobod EU, hodlá se Komise obrátit na vnitrostátní orgány a vyžadovat nezbytné změny. V nejzazším případě by mohla zahájit řízení o porušení primárního práva EU. Podle Komise pracuje v zahraničí (v rámci EU) na 1,2 mil. lidí. Svou iniciativu exekutiva opírá mj. o rozsudky Soudního dvora EU ve věci Schumacker ([C-279/93](#)), Wielockx ([C-80/94](#)), Turpeinen ([C-520/04](#)) a Gerritse ([C-234/01](#)).

Komise chce měnit pravidla pro boj proti praní špinavých peněz

Komise 11. 4. 2012 [předložila zprávu](#) o uplatňování [směrnice č. 2005/60](#) (tzv. třetí směrnice proti praní špinavých peněz). V souvislosti s tím avizovala, že na podzim 2012 předloží její revizi, aby normu sladila s novými (přísnějšími) mezinárodními standardy [FATF](#) z 26. 2. 2012. V praxi by to mělo znamenat např. rozšíření pravidel proti praní špinavých peněz a/nebo financování terorismu do sektorů, které z nich dosud byly vyňaty, posílení spolupráce relevantních národních orgánů, vyjasnění kompetencí v přeshraničních situacích nebo posílení ochrany přenášených dat. Zainteresovaní aktéři se mohou k chystané revizi [vyjádřit](#) do 13. 6. 2012.

Nástroj předvstupní pomoci IPA II

Výbor AFET vedl 11. 4. 2012 slyšení k návrhu Komise týkajícímu se pokračování nástroje předvstupní pomoci IPA II v období let 2014–2020. Komise návrh [předložila](#) již 7. 12. 2011. Podle přítomných je důležité, aby docházelo k monitoringu přidělených financí na pomoc kandidátským zemím tak, aby nedocházelo k jejich zneužívání. Zástupce

Komise uvedl, že program bude lépe a flexibilněji reagovat na potřeby jednotlivých států a regionů. V současnosti platný nástroj IPA skončí v roce 2013. Dnes má kandidátský status 5 zemí (Chorvatsko, Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Island, Černá Hora a Turecko), 4 jsou potenciálními kandidáty (Albánie, Bosna a Hercegovina, Srbsko, Kosovo). Chorvatsko vstoupí do EU 1. 7. 2012 a jen ekonomika Islandu je již dnes na úrovni členských států. Ostatní země se nacházejí pod průměrem mnohdy i těch nejslabších členů EU. Výbor AFET bude o návrhu hlasovat 10. 7. 2012, plénum pak v říjnu nebo listopadu 2012.

„28. právní režim“ pro přeshraniční obchod dál budí kontroverze

Výbor IMCO 12. 4. 2012 diskutoval o [návrhu](#) týkajícím se „fakultativní společné evropské právní úpravy prodeje“ (více v příspěvku „Přeshraniční obchod v EU se má řídit ‚28. právním režimem‘“, [Monitoring říjen 2011](#)). Ani mezi europoslanci, již texty Komise zpravidla podporují, nepanuje v dané věci shoda (byť IMCO není odpovědným výborem, tím je JURI). V březnu 2012 navíc Rada evropských advokátních komor (CCBE) 2. 3. 2012 zveřejnila svou předběžnou (ovšem velmi kritickou) analýzu návrhu (více v příspěvku „28. právní režim‘ pro přeshraniční obchod v EU dostal další ránu“, [Ve zkratce... Monitoring březen 2012](#)). Kromě CCBE se proti nové normě dlouhodobě staví jak spotřebitelská organizace BEUC, tak reprezentant malých a středních podniků UEAPME. V EP je striktně proti konzervativní frakce či frakce zelených, v případě lidovců a socialistů se podpora bude s největší pravděpodobností odvíjet od toho, zda se jim podaří prosadit vlastní pozměňovací návrhy. V Radě roste opozice vůči návrhu zejm. v Belgii, Německu, Rakousku a Velké Británii, jejichž parlamenty (resp. parlamentní komory) předložily odůvodněná stanoviska deklarující porušení principu subsidiarity. Podle uvedených zemí (ale i podle CCBE) je vadná zejm. právní báze (čl. 114 Smlouvy o fungování EU o sbližování ustanovení právních a správních předpisů členských států). Namísto ní by měl být použit spíše čl. 352 (tzv. klauzule flexibility), který ale vyžaduje namísto kvalifikované většiny v Radě jednomyšlnost. Podporu návrhu v Radě zatím vyjadřují jen

Lucembursko, Řecko, Bulharsko, Rumunsko, Litva a Lotyšsko.

Hlasování o fiskální smlouvě v Portugalsku

Portugalský parlament přijal 13. 4. 2012 jako první fiskální smlouvu (více v příspěvku „Zrodila se smlouva o fiskální unii“, [Monitoring leden 2012](#)). Největší opoziční strana socialistů nakonec volila také pro. Aby začala smlouva platit, musí ji ratifikovat ještě dalších nejméně 11 zemí eurozóny. Jen tyto země budou mít možnost v případě nouze čerpat z nového záchranného mechanismu ESM. Irsko vyhlásí o přijetí smlouvy referendum, které proběhne 31. 5. 2012. Veřejnost není o této skutečnosti prozatím příliš informována. Podle posledních průzkumů se zdá, že většina občanů je pro. Jsou si vědomi, že neschválení smlouvy by znamenalo nemožnost čerpat ze záchranného mechanismu.

Komise chce posílit nezávislost a spolehlivost statistiky EU

Komise 17. 4. 2012 [předložila návrh](#) na revizi [nařízení č. 223/2009](#) o evropské statistice s cílem legislativně posílit „nezávislost, spolehlivost a řízení kvality statistických údajů pocházejících z členských států a sestavených na úrovni EU“. Návrh se zaměřuje na 2 oblasti: 1. posílení nezávislosti (šéfů) vnitrostátních statistických úřadů; 2. skutečnost, že členské státy budou spolu s Komisí povinny podepsat „závazky o důvěryhodnosti statistiky“, čímž se na nejvyšší politické úrovni zaváží, že budou plně respektovat [15bodový Kodex evropské statistiky](#) (z roku 2005, revidovaný v roce 2011). Komise uveřejněním návrhu fakticky odkázala na známé problémy s falšováním statistik v Řecku. Text posoudí a popř. přijme Rada s EP.

EP podpořil změnu nařízení o koordinaci systémů sociálního zabezpečení

Plénum EP přijetím [zprávy](#) Milana Cabrnocha [podpořilo](#) 18. 4. 2012 (poměrem 540:19:30) technickou, ale citlivou [změnu nařízení č. 883/2004](#) a [č. 987/2009](#) o koordinaci systémů sociálního zabezpečení. Změny, navržené Komisí v prosinci 2010, se týkají (1) příspěvků vyplácených OSVČ v nezaměstnanosti (příspěvky se de facto zavádějí v zemích, kde dosud neexistovaly, podmínkou k jejich výplatě je ale splnění požadavků toho kterého členského státu; podporu by měl vyplácet ten stát, v němž se OSVČ naposledy zdržoval a který současně vyplácí podpory v nezaměstnanosti pro OSVČ; srov. nový čl. 65a nařízení č. 883/2004) a (2) postavení leteckých posádek (cabin crews), resp. de-

finice pojmu „mateřské letiště“ (aby bylo jasné, zda se např. na Belgičana pracujícího pro irské aerolinky Ryanair vztahuje belgické, nebo irské pracovní právo; srov. nový čl. 14 nařízení č. 987/2009). S první ze změn mělo v průběhu projednávání v Radě problém zejm. Dánsko, Velká Británie, ČR, Itálie, Francie, Portugalsko, Nizozemsko, Irsko a Malta, proto by se mělo do 2 let posoudit, zda nové opatření skutečně funguje, jak bylo zamýšleno. Rada by měla o návrhu definitivně rozhodnout do konce června 2012.

Komise představila svůj pokus o nastartování hospodářského růstu v EU

Komise 18. 4. 2011 [uveřejnila soubor 9 nezávazných opatření](#) – počítaje v to 2 dokumenty, které mají sloužit jako podklad pro veřejnou konzultaci – „zarámovaných“ jedním [sdělením](#), jež by měly podpořit vznik nových pracovních míst – primárně implementací stávajících legislativních norem a s využitím existujících finančních nástrojů. Nezaměstnanost v EU [dosáhla](#) v únoru 2012 10,2% (přestože v meziroky 2008 a 2011 vzniklo 1,5 mil. pracovních míst, 6 mil. jich v témže období zaniklo). Komplexní balík by měl členským státům „ukázat cestu, jak podpořit podniky, aby nabíraly zaměstnance“. Explicitně zmiňuje např. snižování zdanění práce (výměnou za zvyšování např. ekologických daní), větší podporu OSVČ a/nebo nově vznikajícím podnikům, zejm. v oblasti tzv. zelené ekonomiky (do roku 2020 by v EU údajně mohlo vzniknout až 20 mil. nových pracovních míst), zdravotnických služeb a informačních a komunikačních technologií. Balík současně ovšem také zdůrazňuje, že je třeba posílit pracovní právní a sociální rozměr veřejné správy v EU, zapojit zástupce zaměstnavatelů a zaměstnanců do formulování priorit EU či zajistit „důstojné a udržitelné mzdy“ a zamezit „vzniku pastí nízkých příjmů“ (což si lze podle některých vyložit i jako opětovně artikulovaný požadavek na zavedení minimální mzdy v celé EU; v současnosti např. není oficiálně zavedena v Německu, Rakousku, Itálii či zemích Skandinávie). Je otázka, zda má daný soubor opatření reálnou šanci na úspěšnou implementaci. Komise tvrdí, že navrhovaná opatření jsou konkrétní. Problém je ale v tom, že krom toho jsou také nezřídka věcně neslučitelná, což v mnohém potvrdily i reakce ze strany zainteresovaných aktérů. Ve dnech 6.–7. 9. 2012 se k balíku uskutečnila konference na vysoké úrovni. Do konce roku 2012 se očekává předložení revize nařízení č. 492/2011 o volném pohybu pracovníků v EU a zveřejnění zelené knihy o ekonomické migraci.

EP vyzývá k modernizaci evropského vysokého školství

Plénum EP přijalo 20. 4. 2012 [rezoluci](#) o modernizaci evropských systémů vysokoškolského vzdělávání. EP v usnesení požadoval, aby členské státy zajistily lepší financování vysokoškolského vzdělávání, více možností pro studenty ke studiu v zahraničí, ale také zajištění toho, aby přístup k vysokoškolskému vzdělání mohli mít příslušníci všech sociálních skupin. Zajímavý a ve světle současného dění důležitý je požadavek, aby docházelo ke stálému přizpůsobování obsahu výuky na vysokých školách potřebám pracovního trhu. Cílem má být zvýšení konkurenceschopnosti vysokoškolského vzdělávání v EU v celosvětovém měřítku. Budoucnost vysokoškolského vzdělávání je diskutována nejen v českém kontextu, ale i v rámci řady jiných zemí v souvislosti s vysokou nezaměstnaností, která se týká mladých lidí po ukončení vzdělávacího procesu především v těch státech, které se nyní potýkají s hlubokými ekonomickými problémy (např. Španělsko). Vzdělávání nepatří k oblastem, v nichž by EU prozatím dle platného primárního práva připouštěla právní harmonizaci, Lisabonská smlouva tuto oblast zařazuje do oblasti doplňkových a koordinačních kompetencí v rámci dělby pravomocí mezi EU a členské státy. Přesto se instituce EU cítí povinovány k těmto otázkám vyjadřovat vzhledem k tomu, že tzv. vzdělanostní ekonomika patřila již ke klíčovým prioritám nepříliš úspěšné Lisabonské strategie, na kterou nyní navazuje strategie [Evropa 2020](#). EU se vyjadřuje především k otázkám financování, kde platí závazek, že by členské státy měly alespoň 2% výše svého HDP ročně investovat do oblasti vzdělávání. Vzhledem k úsporám, které řada členských států učinila v souvislosti s ekonomickou situací také v oblasti vzdělávání, EP ve svém usnesení navrhl, aby se na spolufinancování univerzitního vybavení a personálu více podílely evropské fondy ERDF a ESF.

Veřejné zakázky výhradně elektronicky nejpozději od poloviny roku 2016

Komise 20. 4. 2012 v návaznosti na ambiciózní záměr revidovat pravidla zadávání veřejných zakázek v EU (více v příspěvku „Komise reviduje pravidla pro zadávání veřejných zakázek“, [Monitoring prosinec 2011](#)) [uveřejnila](#) (o měsíc později, než se očekávalo) [sdělení](#) cílící na to, aby veřejné zakázky ve všech členských státech byly – za technické a finanční pomoci EU – nejpozději od poloviny roku 2016 zadávány (a celkově organizovány) pouze elektronicky. Sama Komise hodlá daného záměru dosáhnout již v polovině roku 2015. Poprvé byl

daný záměr artikulován v roce 2005, o 5 let později byla uveřejněna zelená kniha. Přesto v současnosti dosahuje počet čistě elektronických veřejných zakázek pouze 5–10%, přitom úspory podle Komise činí 5–20%. (V případě, že by úspory dosahovaly pouze oněch 5%, pak by roční úspora v EU jako celku činila 100 mld. €, neboť objem veřejných zakázek v roce 2010 [dosáhl](#) 2 bil. €, tedy cca 20% HDP EU.) 26. 6. 2012 se má ke sdělení uskutečnit [konference](#) na vysoké úrovni, v roce 2013 má pak Komise uveřejnit zprávu o vývoji na poli elektronického zadávání veřejných zakázek.

Rada podpořila revizi směrnice o expozici elektromagnetickým polím

Rada 24. 4. 2012 – po schválení plénum EP v březnu 2012 (více v příspěvku „EP pro revizi směrnice o expozici elektromagnetickým polím“, [Monitoring březen 2012](#)) – [podpořila](#) revizi [směrnice č. 2004/40](#) „o minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví před expozicí zaměstnanců rizikům spojeným s elektromagnetickými poli“. Implementována by měla být do 18 měsíců (31. 10. 2013, Komise navrhovala 30. 4. 2014). Komise [návrh](#) předložila v červnu 2011 (více v příspěvku „Směrnice o expozici elektromagnetickým polím dozná změn“, [Ve zkratce... , Monitoring červen 2011](#)). Mezi další „fyzikální činitele“ unijní legislativa řadí krom elektromagnetických polí také hluk, vibrace a optické záření z umělých zdrojů. Nová norma by měla vzít v úvahu nejaktuálnější vědecká data, aby nedocházelo k jejím konfliktům např. s využíváním magnetické rezonance ve zdravotnictví. I z tohoto důvodu byla původní směrnice (oprávněně) kritizována a v roce 2008 byla odložena její implementace až do 30. 4. 2012. Nová směrnice by měla zavést řadu výjimek a celkově by se měly její požadavky spíše zmírnit.

ČR proti směrnici o transparentnosti

Ministr zdravotnictví Leoš Heger se 24. 4. 2012 na neformálním zasedání Rady [podle ČTK](#) vyslovil – za podpory Polska, Slovenska a Maďarska – proti [návrhu](#), jenž by měl nahradit stávající [směrnici č. 89/105](#) (tzv. směrnice o transparentnosti). Komise jej předložila v březnu 2012 (více v příspěvku „Komise chce zefektivnit vnitrostátní rozhodování o tvorbě cen a úhradách léků“, [Monitoring březen 2012](#)). Podle mluvčího Ministerstva zdravotnictví ČR Vlastimila Sršně „směrnice v tuto chvíli v zásadě říká, že u nových léčiv, nebo nově zařazovaných na trh EU, by farmaceutické firmy získaly při rozhodování navrch nad státy“, což by nejen omezilo možnost regulace vstupu nových léků na trh, ale také vliv členských států na ceny léků a úhrady z pojištění.

ITRE podpořil kompromis ve věci budoucí regulace roamingu

Výbor ITRE 24. 4. 2012 podpořil kompromis ve věci budoucí regulace roamingu, jež zástupci Rady a EP dosáhli 28. 3. 2012 (více v příspěvku „Zástupci Rady a EP se shodli na budoucí regulaci roamingu“, [Monitoring březen 2012](#)). Plénum EP by mělo kompromis přijmout 9. 5. 2012 a Rada 11. 5. 2012, aby příslušné nařízení mohlo vstoupit v platnost od 1. 7. 2012. Platit bude do 30. 6. 2022. Potřebné prováděcí akty by měla Komise přijmout po konzultaci BEREC do 31. 12. 2012.

ACTA opět předmětem jednání výboru INTA

Na zasedání výboru INTA 25. 4. 2012 zpravodaj pro dohodu ACTA David Martin představil [návrh doporučení](#), který žádá europoslance, aby dohodu odmítli. Doporučení se opírá o poukaz na to, že přijetí dohody ACTA by mohlo vést k ohrožení občanských svobod v EU, což je riziko, které převažuje nad možnými přínosy dohody proti padělatelství. S ohledem na platné primární právo je v případě mezinárodních dohod potřebný souhlas EP, EP proto o dohodě ACTA musí hlasovat v plénu. Hlasování je plánováno na červnové či červencové plenární zasedání. O tom, že bude dohoda předložena EP ještě na počátku léta 2012 rozhodl sám parlament, když výbor INTA na zasedání v březnu 2012 zamítl doporučení předložit dohodu k posouzení ESD, zda je v souladu s *acquis communautaire*. Zatímco Komise se rozhodla dohodu k posouzení ESD předat, EP volil rychlejší cestu, čímž otevřel možnost, aby ACTA mohla být v EP přímo zamítnuta, a to ještě v létě 2012 (více v příspěvku „Výbor EP zamítl předložení dohody ACTA ESD“, [Monitoring březen 2012](#)).

LIBE hlasoval o návrhu zprávy, který se týká dočasného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v Schengenu

Parlamentní výbor LIBE 25. 4. 2012 hlasoval o [návrhu zprávy](#) europoslankyně Renate Weber týkající se dočasného znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích. Podle zprávy by se znovuzavedení kontrol na vnitřních hranicích v rámci schengenského prostoru mělo používat pouze jako prostředek krajního řešení a důvodem k němu by neměla být např. krizová situace v souvislosti s migrací. Zpráva ve znění, v němž byla výborem přijata, navíc vyzývá členské státy k tomu, aby před podniknutím takového kroku jednaly s Komisí i s dalšími členskými státy. V případě mimořádné situace ohrožující veřejnou politiku či vnitřní bezpečnost členského státu by mělo být možné zavést ochranu

hranic na dobu maximálně 10 dnů. Tuto možnost ostatně připouštěla i samotná Schengenská dohoda a byla využívána např. v případě velkých sportovních událostí typu fotbalového šampionátu či v případě mimořádných situací typu útoku Anderse Breivika, k němuž došlo v létě 2011 v Norsku. Do dnešní doby členské státy využily možnosti aktivace příslušné klauzule Schengenské dohody více než 25krát. Současná debata v rámci institucí EU o posílení stávajících bezpečnostních mechanismů v Schengenu souvisí s událostmi na jaře 2011, kdy pod vlivem migračních vln přicházejících do zemí jižní Evropy v souvislosti s tzv. arabským jarem obnovily kontroly na společných hranicích Francie a Itálie, následoval i jednostranný pokus Dánska o obnovení hraničních kontrol, který kritizovala Komise. V březnu se o zpřísnění pravidel platících v Schengenu znovu hovořilo nejen v souvislosti s přijatými závěry Rady, ale také v souvislosti se situací v Řecku, které je kritizováno za to, že dlouhodobě nezvládá ostrahu své hranice s Tureckem i další aspekty přistěhovalecké politiky (více v příspěvku „Rada projednávala zpřísnění pravidel fungování Schengenu“, [Monitoring březen 2012](#)). Po schválení příslušné zprávy následují jednání s Radou, s níž se bude EP snažit dospět k dohodě v rámci prvního čtení (EP a Rada o návrhu Komise, který se týká společných pravidel pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v mimořádných situacích, spolurozhodují).

Komise přijala nařízení o podpoře de minimis podnikům poskytujícím veřejné služby

Komise 25. 4. 2012 [přijala](#) v souladu s [nařízením č. 994/98](#) [nařízením č. 360/2012](#) „o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu“. Za státní podporu by od 31. 12. 2018 neměla být považována náhrada ve výši 500 tis. € v průběhu 3 let, čímž by se podle Komise měla snížit zátěž pro malé a střední podniky poskytující veřejné služby (obecně se za státní podporu de minimis považuje dle [nařízení č. 1998/2006](#) podpora pouze ve výši 200 tis. € v průběhu 3 let, Výbor regionů požadoval navýšení stropu až na 800 tis. €). Kontroverzní návrh byl předložen v prosinci 2012 jako součást balíku týkajícího se státní podpory veřejným službám (více v příspěvku „Komise přijala balík týkající se státní podpory veřejným službám“, [Monitoring prosinec 2011](#)).

ECON chce přísnější výběr daně z finančních transakcí

Výbor ECON 25. 4. 2012 [přijal](#) poměrem 30:11:0 [návrh zprávy](#) Anny Podimata k [návrhu](#) na zavedení

daně z finančních transakcí. Komise návrh předložila v září 2011 (více v příspěvku „Komise předložila návrh na zavedení daně z finančních transakcí“, [Monitoring září 2011](#)), předtím i poté se o něm vedly nesčetné debaty (více v příspěvku „Komise přesvědčuje členské státy o výhodách daně z finančních transakcí“, Ve zkratce..., [Monitoring březen 2012](#)). ECON zejména požaduje, aby daň z finančních transakcí byla splatná i při obchodování mimo oblast, kde se má v budoucnu primárně uplatňovat (tj. v EU, ale pravděpodobně – pokud vůbec – ještě na menším území), pokud obchodované cenné papíry byly na území této oblasti („zóny“) původně emitovány. Obecně platí, že placení daně z finančních transakcí by se mělo vyhnout výrazně méně subjektů, než původně zamýšlela Komise (např. i díky tomu, že by v EU měla být přijata obdoba britské stamp tax, která je splatná při nákupu nemovitosti fyzickou nebo právníkem osobou pocházející z Velké Británie či kterékoli jiné země; pokud splacena není, pak kupující nenabývá k nemovitosti všechna práva; výjimku by měly tvořit pouze penzijní fondy). ECON nemá problém se zavedením daně jen v některých členských státech EU na základě tzv. posílené spolupráce (obdobně se jedná i o tzv. evropském patentu, jehož se neúčastní Španělsko; více v příspěvku „K jednotnému evropskému patentu už údajně zbývá jen krůček“, [Monitoring prosinec 2011](#)). ECON i EP jako celek (plénium by se mělo zprávě Anny Podimata věnovat v červnu 2012) jsou nicméně v celé záležitosti pouze konzultováni. O návrhu má rozhodovat jednomyslně Rada, nejbližší jednání na úrovni ministrů se očekává 15. 5. 2012.

EU se vyjadřuje k případu uvěznění ukrajinské premiérky Tymošenkové

Vysoká představitelka EU pro SZBP Catherine Ashton vydala 26. 4. 2012 [prohlášení](#) týkající se situace na Ukrajině v souvislosti s kauzou uvězněné bývalé premiérky Julie Tymošenko. Ashtonová v něm vyjádřila hluboké znepokojení nad situací týkající se bývalé ukrajinské premiérky v souvislosti se zveřejněnými záběry ukazujícími údajné následky hrubého zacházení vězeňské eskorty s Tymošenkovou, která byla po opakovaných stížnostech na svůj zdravotní stav násilně převezena k vyšetření do nemocnice v Charkově. Tymošenková na protest proti podmínkám, které podle jejích slov věznění doprovázejí, deklarovala zahájení hladovky. Výpovědi Tymošenkové o fyzickém násilí během převozu do nemocnice potvrdil i úřadující ukrajinský ombudsman. Ashtonová proto vyzvala ukrajinskou stranu k neprodlenému a nestrannému prošetření všech stížností na nevhodné zacházení, stejně tak vyjádřila znepokojení nad rozhodnutím

Tymošenkové zburcovat pozornost mezinárodní veřejnosti prostřednictvím hladovky. Požadovala také, aby Tymošenková získala možnost neomezovaného kontaktu se svým právníkem a též aby jí byly umožněny návštěvy členů rodiny. Ashtonová též vznesla žádost k ukrajinské straně, aby umožnila návštěvu vyslance EU, který by měl v doprovodu lékařského specialisty navštívit Tymošenkovou ve vězení. Podmínky věznění Tymošenkové v dubnu 2012 kritizovala řada představitelů evropské politiky, včetně českého prezidenta Václava Klause, kritické hlasy se ale objevily také mimo členské státy EU, především z úst ruského prezidenta Dmitrije Medveděva. V této souvislosti je třeba připomenout, že jedním z hlavních činů, za které byla bývalá ukrajinská premiérka odsouzena k 7letému trestu odnětí svobody, bylo dojednání pro Ukrajinu nevýhodných podmínek týkajících se dodávek ruského plynu následující po krizi v rusko-ukrajinských vztazích v roce 2009. V souvislosti s kauzou Tymošenkové se objevily nejen zprávy o tom, že se někteří evropští státníci včetně českého prezidenta rozhodli nezúčastnit se summitu Středoevropské iniciativy na Ukrajině, ale také spekulace o tom, že by mohl případ narušit i chystané polsko-ukrajinské mistrovství Evropy ve fotbale.

ENSEREG vydal zprávu týkající se zátěžových testů jaderných elektráren

Evropská skupina regulátorů pro jadernou bezpečnost (ENSREG) publikovala [zprávu](#) týkající se technických aspektů probíhajících zátěžových testů jaderných elektráren v EU. Zpráva byla přijata 26. 4. 2012, zřejmě symbolicky se tak stalo v den výročí havárie jaderné elektrárny v Černobylu v roce 1986. Zpráva navrhuje dodatečné inspekce a detailnější přezkoumání některých aspektů jaderné bezpečnosti v elektrárnách, ke kterému má dojít v následujících měsících. [Podle](#) vedoucího skupiny ENSREG Andreje Stritara prověrka ovšem prokázala, že všechny členské státy EU dosud podnikly významné kroky ke zlepšení bezpečnosti svých jaderných elektráren. Přesto po dohodě s Komisí byly schváleny další kroky mající přispět ke zlepšení jaderné bezpečnosti. Vedle dodatečných inspekcí jsou to například implementace akčního plánu IAEA nebo skutečnost, že informace o každé jaderné elektrárně, která se podrobila testům, mají být zveřejněny na webu. V této souvislosti je třeba připomenout, že zátěžových testů, které nařídila Komise oficiálně pod vlivem havárie v japonské jaderné elektrárně Fukušima, se zúčastnily nejen jaderné elektrárny provozované na území členských států EU, ale také některých partnerských států, jako je Švýcarsko

či Ukrajina. Zpráva ENSREG navrhuje mj. zväžit opatření na nadnárodní úrovni, která by vedla k zajištění pravidelných inspekcí a implementace známých opatření v oblasti bezpečnosti. Nedostatek konzistence mezi zúčastněnými státy a zařízeními zjistila především v oblasti odhadu míry rizika v případě možných přírodních katastrof. Komise bude celou zprávu oficiálně prezentovat na zasedání Evropské rady v červnu 2012.

ENVI požaduje změnu směrnice o zdravotních prostředcích

Výbor ENVI 26. 4. 2012 jednomyslně [přijal](#) usnesení požadující revizi [směrnice č. 93/42](#) o zdravotních prostředcích. Nová norma by měla mj. garantovat „vystopovatelnost“ (traceability) zdravotních prostředků (zmapování celého produkčního a distribučního řetězce; každý zdravotní prostředek by měl mít např. svůj „pas“ a měl by být zapsán do celounijní databáze), nemusela by ale nutně zpřísňovat jejich autorizaci pro uvádění na trh. V případě problémů se zdravotními prostředky by však měli mít pacienti možnost podat proti výrobcí/výrobci kolektivní žalobu. Výbor usnesení přijal v reakci na kauzu silikonových prsních implantátů francouzské společnosti PIP (Poly Implant Prothèse) z března 2010. Ty údajně řadě žen způsobily rakovinu, neboť byly vyrobeny z běžného průmyslového silikonu a nebyly dostatečně odolné (např. proti proražení). Komise v únoru 2012 [uveřejnila](#) seznam kroků, jež by měly podstoupit členské státy v mezidobí, než bude přijata revize příslušné směrnice (více v příspěvku „Komise: Nejdůležitější kroky, než se změni směrnice o zdravotních prostředcích“, [Ve zkratce... , Monitoring únor 2012](#)).

ČR podle Komise neuplatňuje směrnici o pracovní době řidičů-OSVČ

Komise 26. 4. 2012 [vydala](#) odůvodněná stanoviska, v nichž žádá ČR, Finsko, Francii, Polsko, Portugalsko, Rakousko a Španělsko, aby do 2 měsíců přijaly opatření, jež umožní uplatňovat [směrnici č. 2002/15](#) o pracovní době i na řidiče-OSVČ, a/nebo informovaly o tom Komisi. V opačném případě hrozí zmíněným zemím (spíše nepravděpodobně) řízení před Soudním dvorem EU. Paradoxní je, že řidiči požívali z dané normy do 22. 3. 2009 výjimky,

kteřou Komise chtěla zachovat, ale nakonec svůj záměr – v důsledku odlišného postoje EP – neprosadila (více v příspěvku „EP: Pracovní doba řidičů musí být maximálně 48hodinová“, [Monitoring červen 2010](#)).

IMCO může jednat o kompromisu v otázce technické standardizace s Radou

Výbor IMCO 26. 4. 2012 požádal zpravodajku Laru Comi, aby zahájila jednání o kompromisu v otázce (fakultativní) technické standardizace s Radou. Předmětem debat bude zejm. (1) otázka role malých a středních podniků, které by podle IMCO měly být zapojeny do procesu standardizace již na (nejsrozumitelnější) národní úrovni (což Rada odmítá jako nepřipustný zásah EU do národní standardizace), a (2) tzv. princip koherence, tj. že standardy přijaté na úrovni EU by měly automaticky nahrazovat standardy národní (Rada požaduje, aby se daný princip uplatňoval i v oblasti informačních a komunikačních technologií, IMCO kontruje tím, že v praxi se na tuto oblast vztahují spíše standardy vzniklé mimo EU, a tím pádem je požadavek Rady zbytečný). Komise svůj [návrh](#), jenž by měl revidovat [směrnice č. 89/686, č. 93/15, č. 94/9, č. 94/25, č. 95/16, č. 97/23, č. 98/34, č. 2004/22, č. 2007/23, č. 2009/23 a č. 2009/105](#), předložila v červnu 2011 (více v příspěvku „Komise chce zrychlit technickou standardizaci“, [Ve zkratce... , Monitoring červen 2011](#)).

Právo na spravedlivý proces bude

Rada [schválila](#) 27. 4. 2012 návrh [směrnice](#), která zajišťuje, aby státní zástupce a policie poskytli podezřelému informace o jeho právech. Po zatčení předají orgány písemné poučení o právech, které bude sepsáno srozumitelnou a přístupnou formou. Poučení bude předáno v každém případě, bez ohledu na to, zda o něj podezřelý požádá, či nikoli. Komise [navrhla](#) novou normu v červenci 2010 jako součást řady opatření, která stanoví práva na spravedlivý proces, jež mají být uplatňována v celé EU. V říjnu 2010 EP a Rada schválily první [návrh](#), který podezřelým osobám zaručuje právo na překlad a tlumočení. V červnu 2011 Komise navrhla třetí [opatření](#), jež má zaručit právo na přístup k obhájci a na komunikaci s příbuznými. Tento návrh nyní projednává EP a Rada.

PŘEHLED KLÍČOVÝCH HLASOVÁNÍ PLÉNA EP

Plénum EP ve dnech 17.–20. 4. 2012

Projednávaný návrh	Výsledek hlasování					
	Pro		Proti		Zdrželi se	
	Celkem	ODS	Celkem	ODS	Celkem	ODS
Zpráva Milana Cabrnocha týkající se koordinace systémů sociálního zabezpečení (A7-0043/2012)	540	Fajmon, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	19	-	30	-
Zpráva Nuna Teixeira týkající se úlohy politiky soudržnosti v nejvzdálenějších regionech Evropské unie v souvislosti se strategií EU 2020 (A7-0084/2012)	565	-	74	Cabrnoch, Kožušník, Ouzký, Strejček, Tošenovský, Zahradil	21	Fajmon, Vlasák
Zpráva Richarda Howitta týkající se stavu lidských práv ve světě a politika Evropské unie v této oblasti (A7-0086/2012)	580	-	28	Kožušník, Vlasák, Zahradil	74	Cabrnoch, Fajmon, Ouzký, Strejček, Tošenovský
Zpráva Anneli Jäätteenmäki týkající se jednání o dohodě o přidružení mezi EU a Ázerbájdžánem (A7-0071/2012)	520	Cabrnoch, Kožušník, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	32	-	24	-
Zpráva Piotra Poręby týkající se jednání o dohodě o přidružení mezi EU a Arménií (A7-0079/2012)	508	Cabrnoch, Kožušník, Ouzký, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	29	-	27	-
Zpráva Danuty Marie Hübner týkající se nástroje pro sdílení rizika pro členské státy, jejichž finanční stabilita je postižena či ohrožena závažnými obtížemi (A7-0067/2012)	504	-	78	Češková	79	Cabrnoch, Fajmon, Kožušník, Tošenovský, Vlasák, Zahradil
Zpráva Marianne Thyssen týkající se společného konsolidovaného základu daně z příjmu právnických osob (A7-0080/2012)	452	-	172	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	36	-
Zpráva Astrid Lulling týkající se zdanění energetických produktů a elektřiny (A7-0052/2012)	374	-	217	Cabrnoch, Češková, Fajmon, Kožušník, Tošenovský, Vlasák, Zahradil	73	-

Zpráva László Tőkése týkající se modernizace evropských systémů vysokoškolského vzdělávání (A7-0057/2012)	462	Vlasák	34	-	33	Cabrnoch, Kožušník, Zahradil
Zpráva Nicole Kiil-Nielsen týkající se žen a změn klimatu (A7-0049/2012)	418	-	87	Cabrnoch, Kožušník, Vlasák, Zahradil	36	-
Zpráva Gerben-Jan Gerbrandy týkající se naší životní pojistky, našeho přírodního kapitálu: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020 (A7-0101/2012)	414	-	55	-	64	Cabrnoch, Kožušník, Vlasák, Zahradil

Poznámky

1. Přehled obsahuje pouze ta hlasování, při nichž poslanci hlasovali na vyžádání po jménech.
2. Označení projednávaných návrhů vychází z pojmenování příslušných položek samotným EP. Možné inkonzistence v tomto směru je proto třeba přičíst na vrub této skutečnosti.

VYBRANÉ STATISTICKÉ ÚDAJE EUROSTAT ZVEŘEJNĚNÉ V DUBNU 2012

↑ [Průmyslová produkce](#) rostla v únoru 2012 v 9 státech EU a klesala ve 13. V eurozóně vzrostla v únoru 2012 o 0,5 % v porovnání s lednem 2012. V celé EU-27 byl růst o 0,2 %. Oproti únoru 2011 průmyslová produkce v celé EU klesla o 1,8 %.

V celé EU vzrostla za únor produkce elektřiny o 6,6 %. Kapitálové statky vzrostly v eurozóně o 0,7 %, v celé EU-27 o 0,1 %.

Nejvyšší nárůst produkce zaznamenaly Nizozemsko (+13 %), Slovensko (+2,8 %) a Finsko (+2,1 %). Největší pokles naopak Malta (-4,6 %), Švédsko (-3,6 %) a Irsko (-3,2 %).

V ročním srovnání vzrostla průmyslová produkce nejvíce na Slovensku, Lotyšsku a Nizozemsku. Největší pokles zaznamenalo Lucembursko, Malta a Řecko.

↑ [Nezaměstnanost](#) (sezónně očištěná) v zemích eurozóny byla v únoru 2012 na 10,8 %; v celé EU se nezaměstnanost pohybovala na 10,2 %. V lednu to bylo 10,7 %, resp. 10,1 %. V únoru 2011 se nezaměstnanost pohybovala na úrovni 10 %. Nejnižší nezaměstnanost je v Rakousku (4,2 %), nejvyšší ve Španělsku (23,6 %). Celkem je v EU bez práce přes 24,5 mil. lidí. V ČR se (sezónně očištěná) nezaměstnanost v únoru 2012 pohybovala na úrovni 6,8 %. Nezaměstnanost mladých lidí se v celé EU pohybuje na úrovni 22,4 %. Nejméně mladých nezaměstnaných je v Německu (8,2 %), nejvíce ve Španělsku a Řecku (50,5 %). V USA byla hodnota celkové nezaměstnanosti v únoru 2012 8,3 %.

↓ [Objem maloobchodu](#) klesl v únoru 2012 v eurozóně o 0,1 %, v celé EU pak o 0,4 %. V porovnání s únoru 2011 klesl objem maloobchodu v eurozóně o 2,1 %, v EU 27 o 1,1 %.

Největší pokles maloobchodu zaznamenaly Slovensko (-5 %) a Polsko (2,7 %) a Rumunsko (2,5 %), největší nárůst pak Malta (+4,7 %), Lucembursko (+2,2 %) a Dánsko (+1,9 %). ČR uvádí objem za leden 2012, kdy objem maloobchodu vzrostl o 0,4 %.

[Hodinové mzdové náklady](#) v oblasti obchodní ekonomiky (specifikováno v pozn. 2 [zde](#) pro rok 2011) se v EU pohybuje od 3,5 € do 39,3 €. Největší hodinové mzdové náklady jsou v Belgii (39,3 €), Švédsku (39,1 €), Dánsku (38,6 €) a Francii (34,2 €), nejmenší pak v Bulharsku (3,5 €), Rumunsku (4,2 €), Litvě (5,5 €), Lotyšsku (5,9 €). V ČR jsou hodinové mzdové náklady 10,5 €.

↑ [Inflace](#) v eurozóně se v dubnu 2012 pohybovala na úrovni 2,6 %. V březnu 2012 byl v ČR inflace 2,4 %. Průměrná meziroční míra inflace v roce 2011 byla 1,9 %.

[Vládní deficit](#) za rok 2011 se v EU pohybuje na úrovni 4,1 % (vládní dluh je 87,2 %), v eurozóně na 4,5 % (vládní dluh je 82,5 %). Nejvyšší míru vládního deficitu k HDP zaznamenaly v roce 2011 Irsko (13,1 %), Řecko (9,1 %), Španělsko (8,5 %). Deficit v ČR byl v roce 2011 3,1 %. Vládní dluh se v ČR pohybuje na úrovni 41,2 % HDP. Vládní dluh v roce 2011 k HDP byl nejvyšší v těchto zemích: Řecko (165,3 %), Itálie (120,1 %), Irsko (108,2 %), Portugalsko (107,8 %), Belgie (98,0 %), Francie (85,8 %).

VEŘEJNÉ KONZULTACE V KVĚTNU 2012

Popis konzultace	Oblast	Konzultace otevřena do		
Revize mezních hodnot pro olovo v hračkách	Vnitřní trh	7. 5. 2012		
Posouzení vhodnosti mezinárodních účetních standardů ve veřejném sektoru pro členské státy	Hospodářská soutěž	11. 5. 2012		
Strategie „Modrý růst“: Udržitelné využívání moří, oceánů a pobřežních oblastí	Hospodářská soutěž	11. 5. 2012		
Další směřování evropského práva obchodních společností	Vnitřní trh	14. 5. 2012		
Přezkum pokynů Společenství pro státní podporu námořní dopravě	Hospodářská soutěž	14. 5. 2012		
Finanční podpora na zajišťování energetické účinnosti budov	Energetika	18. 5. 2012		
Nerovné zastoupení žen a mužů v řídicích a kontrolních orgánech společností v EU	Justice a vnitro	28. 5. 2012		
Příklady případů dvojího nezdanění z praxe	Vnitřní trh	30. 5. 2012	Vnitřní trh	30. 5. 2012
Priority EU v oblasti životního prostředí do roku 2020: Na cestě k novému akčnímu programu EU v oblasti životního prostředí	Životní prostředí	1. 6. 2012		
Návrh vzoru písemného potvrzení o účinných látkách dovážených do EU jako součást léčivých přípravků pro humánní použití	Veřejné zdraví	1. 6. 2012		
Zelená kniha stínové bankovnictví	Vnitřní trh	1. 6. 2012		
Údaje a postupy pro poskytování, je-li možné, bezplatných minimálních univerzálních informací o dopravním provozu souvisejících s bezpečností silničního provozu uživatelům, podle směrnice 2010/40/EU o ITS	Doprava	5. 6. 2012		
Ochrana finančních zájmů Evropské unie a zefektivnění trestního stíhání	Justice a vnitro	6. 6. 2012		
Politické varianty plánu na zachování vodních zdrojů Evropy	Životní prostředí	7. 6. 2012		
Poskytování rezervačních služeb pro bezpečná a chráněná parkovací místa pro nákladní a užitková vozidla, podle směrnice 2010/40/EU o ITS	Doprava	8. 6. 2012		

<u>Regulační přístup k revizi systému sledování efektivity jednotného evropského nebe (od 2. referenčního období dále)</u>	Doprava	8. 6. 2012		
<u>Konzultace o bankovních účtech</u>	Vnitřní trh	12. 6. 2012		
<u>Návrh sdělení Komise o státní podpoře filmu a dalších audiovizuálních děl</u>	Hospodářská soutěž	14. 6. 2012		
<u>Možnosti zřízení bankovního účtu pro studenty programu Erasmus a výměnné studenty</u>	Vnitřní trh	19. 6. 2012		
<u>Přístupu k informacím o interoperabilitě digitálních produktů a služeb</u>	Informační společnost	20. 6. 2012		
<u>Modernizace systému evropského insolvenčního práva</u>	Justice a vnitro	21. 6. 2012		
<u>Strategie EU na snížení počtu zranění v důsledku dopravních nehod</u>	Doprava	22. 6. 2012		
<u>Přezkum právních předpisů EU o bezpečnosti osobních lodí</u>	Doprava	5. 7. 2012		
<u>Jak by měl být spravován internet věcí (Internet of Things)?</u>	Informační společnost	10. 7. 2012		
<u>Rámec pro zajišťování kvality stáží</u>	Zaměstnanost a sociální věci	11. 7. 2012		
<u>Iniciativa týkající se evropské značky kvality v oblasti cestovního ruchu</u>	Vnitřní trh	13. 7. 2012		
<u>Využití potenciálu osobních služeb a služeb pro domácnost v oblasti zaměstnanosti</u>	Zaměstnanost a sociální věci	15. 7. 2012		
<u>Iniciativa EU na snížení nákladů na vybudování vysokorychlostní komunikační infrastruktury v Evropě</u>	Informační společnost	20. 7. 2012		

Poznámky

1. Tučně jsou vyznačeny nové konzultace.
2. Označení veřejných konzultací vychází z pojmenování příslušných položek Komisí.

KALENDÁŘ NA KVĚTEN 2012

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
	1	2	3	4
		Rada COREPER II	Rada COREPER II COREPER I	Rada COREPER I
7	8	9	10	11
	Rada COREPER II COREPER I		Rada EYC	Rada EYC
EP ECON, TRAN	EP AFET, AGRI, BUDG, DROI, ECON, ENVI, IMCO, ITRE, LIBE, PETI, REGI, TRAN	EP Plénum	EP Plénum BUDG	
14	15	16	17	18
Rada AGRICULTURE AND FISHERIES Eurozóna FAC	Rada AGRICULTURE AND FISHERIES ECOFIN	Rada COREPER II COREPER I		
EP AFET, DEVE				
21	22	23	24	25
		Rada COREPER II COREPER I		Rada COREPER I
EP Plénum	EP Plénum	EP Plénum	EP Plénum	
28	29	30	31	
	Rada GAC	Rada COREPER II COMPETITIVENESS	Rada COREPER II COMPETITIVENESS FAC	
	EP AFCO, CONT, CULT, DROI, ENVI, IMCO, INTA, REGI, SEDE, TRAN	EP AFCO, AFET, AGRI, CONT, ECON, EMPL, ENVI, FEMM, IMCO, INTA, ITRE, JURI, LIBE, PECH, REGI, TRAN	EP AFET, AGRI, BUDG, ECON, EMPL, IMCO, ITRE, JURI, LIBE, PECH, TRAN	

SEZNAM ZKRATEK

ACTA	Anti-Counterfeiting Trade Agreement (Obchodní dohoda proti padělatelství)
AFCO	Constitutional Affairs Committee (Výbor EP pro ústavní záležitosti)
AFET	Foreign Affairs Committee (Výbor EP pro zahraniční věci)
AGRI	Agriculture and Rural Development Committee (Výbor EP pro zemědělství a rozvoj venkova)
AGRICULTURE AND FISHERIES	Agriculture and Fisheries Council (Rada pro zemědělství a rybolov)
BEREC	Body of European Regulators of Electronic Communications (Evropský úřad pro trh elektronických komunikací)
BUDG	Budget Committee (Výbor EP pro rozpočet)
CCBE	Council of the Bars and Law Societies of Europe (Rada evropských advokátních komor)
CCCTB	Common Consolidated Corporate Tax Base (společný konsolidovaný základ daně právnických osob)
CO2	oxid uhličitý
CONT	Budgetary Control Committee (Výbor EP pro rozpočtovou kontrolu)
Coreper	Comité des Représentants Permanents (Výbor stálých zástupců)
CSF	Common Strategic Framework (Společný strategický rámec)
ČR	Česká republika
ČTK	Česká tisková kancelář
DEVE	Development Committee (Výbor EP pro rozvoj)
DHS	Department of Homeland Security (Oddělení vnitřní bezpečnosti)
DROI	Human Rights Subcommittee (Podvýbor EP pro lidská práva)
EAFRD	European Agricultural Fund for Rural Development (Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova)
ECB	European Central Bank (Evropská centrální banka)
ECOFIN	Economic and Financial Affairs Council (Rada pro hospodářské a finanční záležitosti)
ECON	Economic and Monetary Affairs Committee (Výbor EP pro hospodářství a měnu)
EFSF	European Financial Stability Facility (Evropský nástroj finanční stability)
EFSM	European Financial Stabilization Mechanism (Evropský mechanismus finanční stabilizace)
EIB	European Investment Bank (Evropská investiční banka)
EK	Evropská komise
EMFF	European Maritime and Fisheries Fund (Evropský námořní a rybářský fond)
EMPL	Employment and Social Affairs Committee (Výbor EP pro zaměstnanost a sociální věci)
ENSREG	European Nuclear Safety Regulators Group (Evropská skupina regulátorů pro jadernou bezpečnost)
ENVI	Environment, Public Health and Food Safety Committee (Výbor EP pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin)
EP	Evropský parlament
ERDF	European Regional Development Fund (Evropský fond regionálního rozvoje)
ES	Evropské společenství
ESD	Evropský soudní dvůr
ESF	Evropský sociální fond
ESM	European Stability Mechanism (Evropský stabilizační mechanismus)
EU	Evropská unie
FAC	Foreign Affairs Council (Rada pro zahraniční věci)
FATF	Financial Action Task Force (Pracovní skupina pro finanční akci)
FIA	Federation Internationale de l'Automobile (Mezinárodní automobilová federace)
GAC	General Affairs Council (Rada pro všeobecné záležitosti)

GJ	gigajoule
HDP	hrubý domácí produkt
HNP	hrubý národní produkt
IAEA	International Atomic Energy Agency (Mezinárodní agentura pro atomovou energii)
IMCO	Internal Market and Consumer Protection Committee (Výbor EP pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů)
INTA	International Trade Committee (Výbor EP pro mezinárodní obchod)
IRU	International Road Transport Union (Mezinárodní unie silniční dopravy)
ITRE	Industry, Research and Energy Committee (Výbor EP pro průmysl, výzkum a energetiku)
ITS	Intelligent Transport Systems (inteligentní dopravní systémy)
JHA	Justice and Home Affairs Council (Rada pro spravedlnost a vnitřní věci)
JURI	Legal Affairs Committee (Výbor EP pro právní záležitosti)
LFA	Less Favoured Area (znevýhodněná oblast)
LIBE	Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs (Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci)
MMF	Mezinárodní měnový fond
MZe	Ministerstvo zemědělství ČR
ODS	Občanská demokratická strana
OSVČ	osoba samostatně výdělečně činná
PECH	Fisheries Committee (Výbor EP pro rybolov)
PETI	Petition Committee (Výbor EP pro petice)
PNR	Passenger Name Record (Jmenná evidence cestujících)
REGI	Regional Development Committee (Výbor EP pro regionální rozvoj)
SAPS	Single Area Payment Scheme (systém jednotné platby na plochu)
SEDE	Security and Defence Subcommittee (Podvýbor EP pro bezpečnost a obranu)
SFEU	Smlouva o fungování Evropské unie
SPS	Single Payment Scheme (systém jednotné platby)
SZBP	společná zahraniční a bezpečnostní politika
SZP	společná zemědělská politika
T&E	European Federation for Transport and Environment (Evropská federace pro dopravu a životní prostředí)
TRAN	Transport and Tourism Committee (Výbor EP pro dopravu a cestovní ruch)
USA	United States of America (Spojené státy americké)

SLOVNÍČEK

acquis Společenství

Společná práva a závazky všech členských států v rámci EU. Acquis sestává mj. z obsahu, principů a politických cílů smluv, legislativy přijaté při jejich aplikaci, z deklarací a rezolucí EU nebo mezinárodních smluv, jež EU uzavřela (popř. smluv uzavřených mezi členskými státy EU v oblasti jejich aktivit).

Amsterodamská smlouva

Revize primárního práva, která mění do té doby platná znění Smlouvy o ES a Smlouvy o EU. Byla podepsána 2. 10. 1997 a v platnost vstoupila 1. 5. 1999 (viz také „primární právo“).

balík

Soubor legislativních návrhů uveřejněných v jeden okamžik. Není nezbytně nutné, aby spolu jednotlivé návrhy meritorně souvisely.

Coreper

Výbor stálých zástupců členských států EU v Bruselu (akronym francouzského Comité des Représentants Permanents). Jeho úkolem je asistence členským státům – projednávání a příprava návrhů, o nichž poté rozhoduje Rada, a udržování kontaktu s ostatními institucemi EU, zejm. s Komisí. Existuje ve dvou podobách. Coreper II je složen z vyslanců stálých misí, věnuje se především politicky a ekonomicky nejdůležitějším otázkám (společná zahraniční a bezpečnostní politika, institucionální otázky, rozpočet, příprava materiálů pro zasedání Evropské rady). Coreper I je složen z nižších diplomatických úředníků a zabývá se ostatními body agendy (viz také „Komise“ a „Rada“).

dohodovací výbor

Výbor zástupců Evropského parlamentu a Rady připravující (za mediace Komise) podklady pro třetí (poslední) čtení spolurozhodovací procedury, jež pak musejí obě instituce (dospěje-li dohodovací výbor k dohodě) přijmout, má-li navrhovaná legislativa vstoupit v platnost. Dohodovací výbor má omezený mandát 6 týdnů, prodloužit jej lze maximálně o 14 dní (viz také „Evropský parlament“, „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

EU-15

Těž „starší členské státy“. Označení pro původní státy EU před jejím východním rozšířením v roce 2004.

Evropský parlament

Dříve též Společné (parlamentní) shromáždění. Od roku 1979 jediný přímo legitimovaný (volený) orgán EU, jenž by měl reprezentovat „evropské občany“. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně se člení na výbory, politicky na frakce. Minimálně jednou měsíčně (s výjimkou srpna) zasedá v plénu (viz také „Komise“ a „Rada“).

flexicurity

Složenina dvou slov: flexibility (pružnost) a security (ochrana). Má se jednat o soubor opatření v oblasti sociální politiky a pracovního práva podporujících schopnost přizpůsobivosti účastníků trhu práce při zachování dostatečných jistot v oblasti příjmu a pracovních podmínek. Bývá prezentována jako možnost, jak posílit konkurenceschopnost ekonomiky EU a současně zachovat evropský model zaopatřovacího státu.

frakce

Seskupení politických stran na základě ideové spřízněnosti či dlouhodobé nadnárodní spolupráce. Působí v Evropském parlamentu (viz také „Evropský parlament“).

Health Check

Doslova „zdravotní kontrola“. Střednědobá revize fungování reformy společné zemědělské politiky, jejíž podoba (novelizace čtyř stěžejních legislativních norem) byla schválena v roce 2008.

implementace

Proces přijímání norem, jež na úrovni členských států provádějí směrnice přijaté na úrovni EU (viz také „směrnice“).

kohezní politika

Politika snižování rozdílů mezi regiony, snižování zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů a posilování hospodářské, sociální a územní soudržnosti za účelem harmonického vývoje EU.

KOM dokument

Návrh právní normy nebo jiné sdělení či zpráva Komise Radě a/nebo jiné instituci EU (viz také „Komise“ a „Rada“).

Komise

Evropská komise, dříve též Vysoký úřad. Reprezentant nadnárodního principu vládnutí v EU, v naprosté většině případů iniciátor legislativy EU. Funkcionálně se člení na generální ředitelství (tzv. DGs), zasedá alespoň jedenkrát týdně (viz také „Evropský parlament“ a „Rada“).

komitologie

Souborné označení pro výbory, jimiž si Rada udržuje kontrolu nad Komisí, ve věci pravomocí, které na ni delegovala (viz také „Komise“ a „Rada“).

komunitarizace

Proces odstraňování prvků mezivládní spolupráce ve prospěch prvků nadnárodních. V legislativním procesu se týká např. rozšiřování legislativního monopolu Komise, spolurozhodovací procedury či odstraňování jednomyslného hlasování v Radě (viz také „Komise“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

konzultace

Těž konzultační procedura. Druhá nejčastější legislativní procedura v EU, při níž je Rada nad Evropským parlamentem zvýhodněna (jeho názor nemusí brát v úvahu) (viz také „Evropský parlament“, „Rada“ a „spolurozhodování“).

kvalifikovaná většina

Pojem známý především z hlasování v Radě. Pro přijetí konkrétního opatření je nezbytné získat nadpoloviční většinu členů (Rady nebo jiného orgánu) a přibližně 70 % vážených hlasů (přibližně proto, že např. při rozšiřování EU o nové členské státy dochází k jejich „převažování“). Nově se prosazujícím a prozatím „doplňkovým“ kritériem je populace, resp. to, zda kvalifikovaná většina popsaných parametrů reprezentuje také určité procento populace EU (Smlouva z Nice uvádí 62%) (viz také „Rada“).

LIFE+

Specializovaný program pro financování politiky životního prostředí ve finančním období 2007–2013.

nařízení

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje (resp. zpravidla z definice ani nepovoluje) žádnou další intervenci (viz také „směrnice“).

posílená spolupráce

Nástroj EU zakotvený v čl. 326–334 Smlouvy o fungování EU. Od přijetí Amsterodamské smlouvy umožňuje, aby se některé členské státy EU (minimálně však třetina z nich, v současnosti 9) mohly v určité oblasti integrovat nad rámec integrace dosažené EU jako celkem. Posílená spolupráce musí být otevřená všem členským státům, nesmí narušovat vnitřní trh EU, hospodářskou, sociální a územní soudržnost ap. Rada o jejím zahájení zpravidla rozhoduje kvalifikovanou většinou, souhlasit musí i Evropský parlament (viz také „Amsterodamská smlouva“, „Evropský parlament“, „kvalifikovaná většina“, „Rada“, „Smlouva o fungování EU“).

primární právo

Suma zřizovacích smluv tří společenství a smluv, které je mění a doplňují (včetně doprovodných protokolů a prohlášení). Součástí primárního práva jsou i přístupové smlouvy všech členských států. Určujícím znakem primárního práva je způsob jeho kreace: na základě svolání mezivládní konference, s platnou zásadou jednotnosti členských států a následnou ratifikací ve všech členských státech. „Protipólem“ primárního práva je právo sekundární, které vzniká na základě normotvorby příslušných orgánů Společenství (EU) a musí být s primárním právem v souladu.

princip subsidiarity

Princip mající zajistit, že opatření jsou přijímána co nejlépe občanům (na nejnižším stupni správy, jenž umožňuje jejich realizaci nebo výkon). Do primárního práva byl včleněn Smlouvou o Evropské unii.

Rada

Rada EU nebo také Rada ministrů. Reprezentant mezivládního („národního“) principu vládnutí v EU. Podílí se na přijímání legislativy EU, funkcionálně je tvořena Evropskou radou (summitem), devíti resortními radami a Coreperem). Zasedá podle potřeby, summity se konají minimálně čtyřikrát ročně (viz také „Coreper“, „Evropský parlament“ a „Komise“).

rozhodnutí

Výsledek legislativního procesu v EU. Právní norma, jež je přímo účinná, a tudíž ze strany členských států nevyžaduje žádnou další intervenci. V porovnání s nařízením se však týká jednotlivého případu a je závazné pro toho, komu je určeno (viz také „nařízení“ a „směrnice“).

Schengenské dohody

Souhrnné označení pro dva smluvní dokumenty: Schengenskou dohodu o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích z roku 1985 a Schengenskou prováděcí úmluvu z roku 1990.

směrnice

Výsledek legislativního procesu v EU. Specifická právní norma, jež je v zásadě závazná pouze z hlediska výsledku. Zpravidla vyžaduje prováděcí normu (zákon, vyhlášku), již jsou povinny přijmout všechny členské státy (viz také „nařízení“).

Smlouva o fungování EU

Těž Smlouva o Evropském společenství revidovaná Lisabonskou smlouvou. Druhá ze dvou hlavních částí Lisabonské smlouvy.

společný postoj

Výsledek prvního čtení spolurozhodovací procedury v Radě (viz také „Rada“ a „spolurozhodování“).

spolurozhodování

Těž spolurozhodovací procedura. Nejčastější legislativní procedura v EU, na níž se rovným dílem podílí Evropský parlament i Rada (viz také „Evropský parlament“, „konzultace“, „Rada“).

systém obchodování s emisními povolenkami

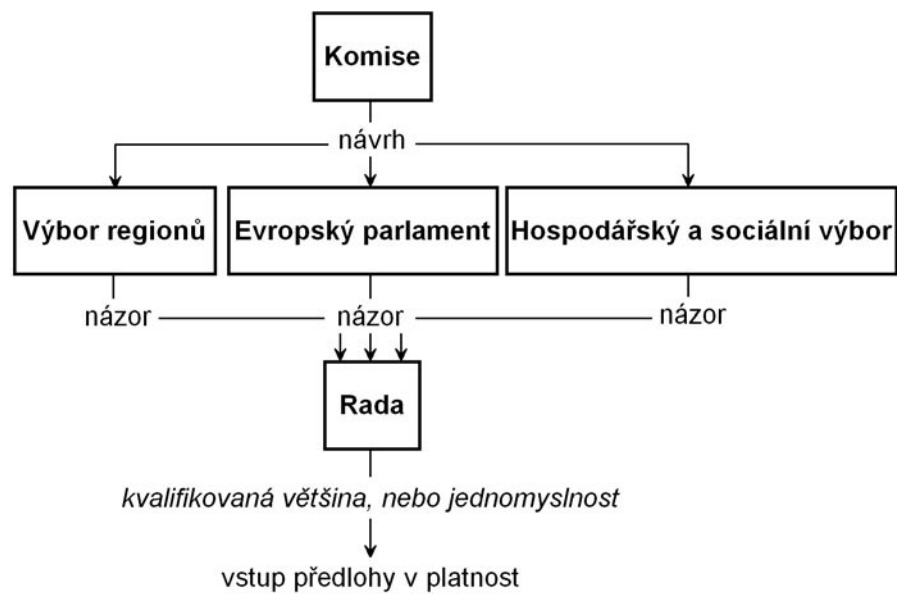
Administrativní přístup k omezení emisí škodlivých a/nebo skleníkových plynů. Je založen na „zastropování“ emisí jednotlivých účastníků systému (zejm. podniků). Ty, které svou kvótu nevyčerpají (tj. vypustí menší objem emisí), mohou své „povolenky“ prodat těm, které ji naopak přečerpají.

zelená kniha

Nelegislativní dokument Komise, jenž má podpořit či nastartovat debatu o určitém tématu. Po jejím uveřejnění zpravidla následuje publikace „bílé knihy“ či sdělení Komise. Ty již předkládají konkrétnější řešení a mohou vyústit v příslušný legislativní návrh (viz také „Komise“).

SCHÉMATA ROZHODOVACÍCH PROCEDUR

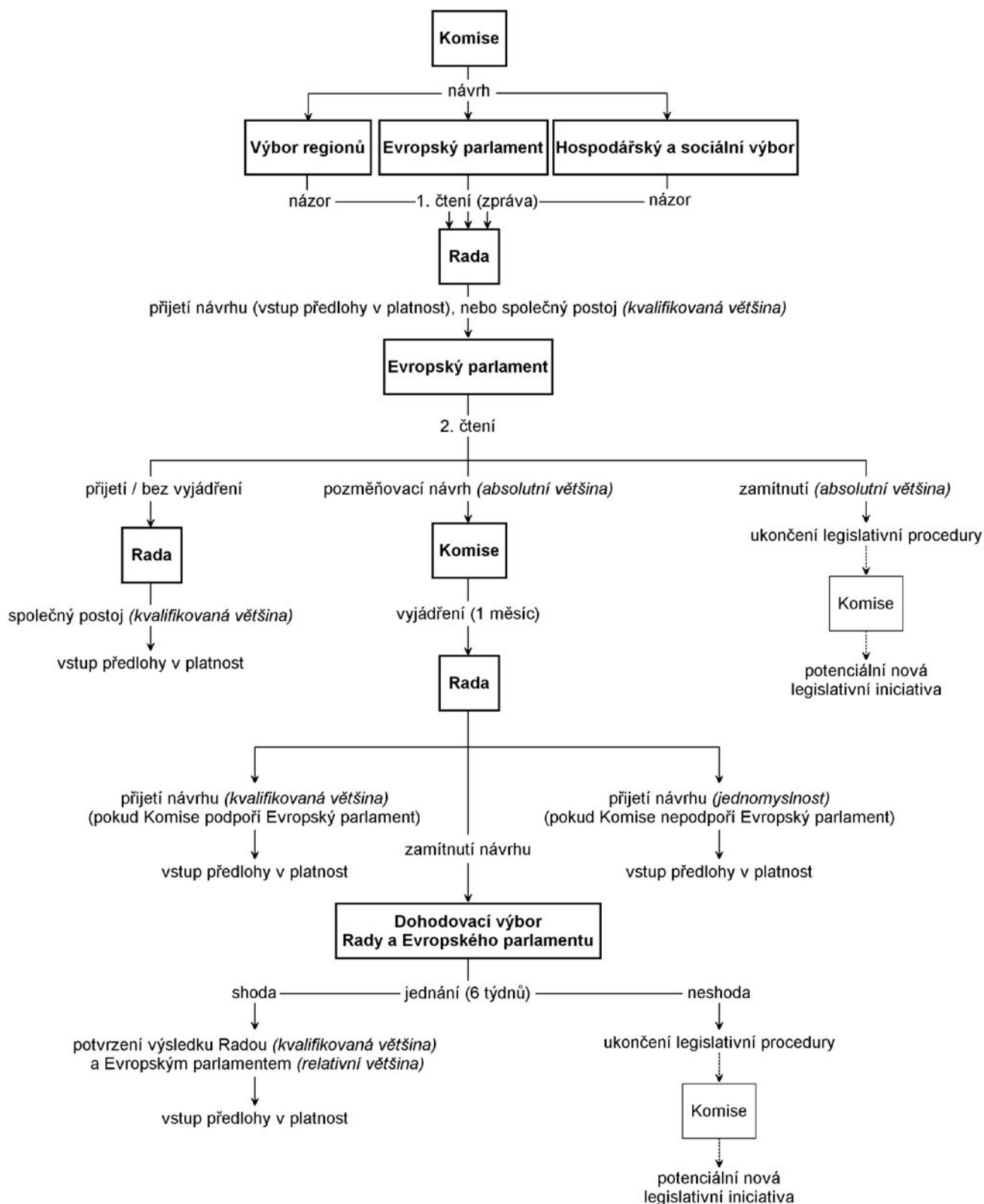
Schéma konzultační procedury

Poznámky

1. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
2. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky není stanovena.
3. Uvedené schéma je jen orientační.

Schéma spolurozhodovací procedury

Poznámky

1. V případě nesplnění požadovaných podmínek legislativního procesu (a v případě neexistence alternativního postupu) projednávání návrhu končí.
2. Komise může svůj návrh z projednávání kdykoli stáhnout.
3. Standardní lhůta pro jednotlivé kroky činí tři měsíce (není-li uvedeno jinak). Po dohodě Rady a Evropského parlamentu ji lze prodloužit o třetinu.
4. Procedura se vyznačuje intenzivní komunikací mezi jednotlivými zainteresovanými aktéry. Uvedené schéma je jen orientační.